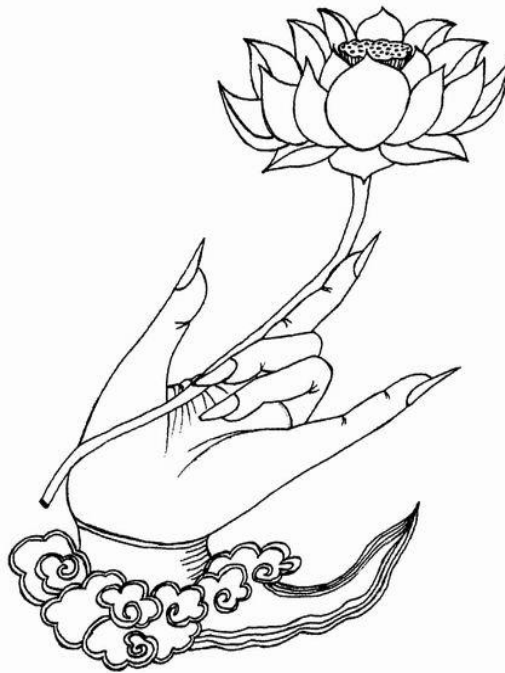

*Trúc
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 2
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

*Thành Phật, cũng không phải việc **xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại...,** nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự **từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng...,** chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?... .*

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

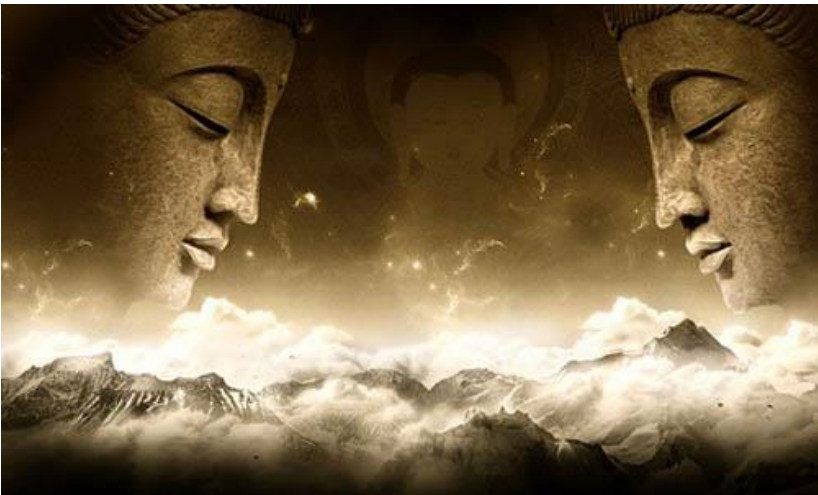

LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... . **Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,...**, để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

*minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !*

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hờn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, tự tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn

dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đỏ hồng, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm sự số 301

Lưu Bị có hai thanh kiếm, **một kiếm là "nhân", một kiếm là "nghĩa"**, để thu phục nhân tâm, thống nhất thiên hạ... . Thiếu một thanh, thì ông ấy cũng không thành đại sự.

Ta cũng có hai thanh kiếm, **một kiếm là "từ bi", một kiếm là "trí tuệ"**, cũng là để quảng đại chúng sinh, phá mê khai ngộ... . Thiếu một thanh, thì sự nghiệp của ta cũng không thành.

Lời tâm sự số 302

Gia Cát Lượng có kể "vườn không nhà trống"..., đuổi Tư Mã Ý chạy thừa sống thiếu chết.

Ta cũng có kể "không tâm không niệm"..., làm cho lũ ma quân chẳng tìm thấy ta ở đâu mà hại được.

Lời tâm sự số 303

Trương Phi có một cái miệng rất to, và một khí chất dũng mãnh, không sợ bất kì kẻ địch nào cả, **một tiếng hét vang trời** của Trương Phi trên cầu Trường Bản, đã làm cho vạn đại quân Tào Tháo hoảng sợ mà bỏ chạy.

Một lời pháp của ta, cũng như tiếng sư tử吼, có thể chấn động 10 phương thế giới, mọi cung ma phải khiếp sợ.

Ta không chỉ muốn con, phải có khí chất của kẻ phàm phu, mà ta còn muốn con, phải có khí chất của bậc Thánh Trí.

Lời tâm sự số 304

Lòng trung nghĩa của Quan Vũ, có thể sánh tựa trời xanh, thân có thể diệt, nhưng lòng trung nghĩa kia, thì trường tồn bất diệt.

Con đã là con của Phật rồi, thì ít nhất, con cũng phải có một khí phách xuất phàm uy phong, đủ làm rung chuyển 3 cõi, 10 phương..., vĩnh viễn không thoái chuyển.

Lời tâm sự số 305

Con à, tâm của Chư Phật bao trùm cả thái hư, ở khắp mọi nơi trong thái hư, và cũng ở khắp mọi nơi bên ngoài thái hư. Cho nên, dù con dùng tư tưởng để duyên đến khắp mọi nơi trong thái hư, hay con không dùng tư tưởng để duyên đến khắp mọi nơi bên ngoài thái hư..., thì con cũng vẫn nằm trong Phật Nhãn của Phật, luôn ở trong sự yêu thương của Phật, Phật chưa hề rời xa con ở mọi loại cảnh giới, từ Phạm Nhân cho tới Phật Quả.

Lời tâm sự số 306

Trí tuệ của các con, đối với vũ trụ nhân sinh..., giống như những bông hoa tươi đẹp đã trở vậ, tuy là rất đẹp, rất hữu ích cho vạn vật..., **thế nhưng**, một nắng là đã bắt đầu héo tàn, chìm vào hư vô. Thứ đọng lại ở con, cuối cùng vẫn chỉ là sự tỉnh thức, không chứa tạp niệm.

Lời tâm sự số 307

Này con, người đã giác ngộ thực sự, thì họ không còn nói lại pháp của Chư Phật, lời của Chư Phật đã là quá khứ rồi. Họ sẽ nói chánh pháp của chính họ, và nó tương đồng với tâm của Phật.

Lời tâm sự số 308

Quan Âm và Thế Chí, là hai vị hộ pháp của Phật A Di Đà, giúp Phật trong việc hóa độ chúng sinh.

Ai cũng cần phải có Bồ Đề Quyển Thuộc, thì mới làm nên nghiệp lớn, **Phật nào cũng không ngoại lệ**, không có hai vị Bồ Tát này, Phật A Di Đà cũng không thể làm gì được. Vì vậy, các con phải biết khiêm hạ lại, đừng tự cho mình hay, **một mình đi trong giông bão thì đạo còn cách xa**, mà tấm thân này đã nằm xuống đất mất rồi.

Lời tâm sự số 309

Nếu con cảm thấy xúc động vì lời nói của sự từ bi, thì con cứ khóc đi. Giọt nước mắt ấy, là giọt nước mắt của sự tỉnh thức nơi con, chứ không phải giọt nước mắt của sự khổ đau nữa.

Lời tâm sự số 310

Trong sự tĩnh lặng của Phật, nào có chứa pháp môn tu tập?. Các pháp mà Phật chỉ bày cho các con, chỉ là phương tiện, để giúp các con nhận ra chân tâm của chính các con. Vì vậy, các con đừng tranh luận hơn thua mà luẩn quẩn nơi pháp, chẳng thể buông ra được, sự tu vì thế, cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Lời tâm sự số 311

Có pháp để đối đãi cũng tốt, không có pháp để không đối đãi cũng tốt. Có pháp, hay không pháp, thực ra không quan trọng bằng việc, con có tỉnh thức trên pháp và trên không pháp ấy hay không?

Lời tâm sự số 312

Con à, pháp thế gian, chỉ là **những đạo lí xử thế đơn giản thôi**, nhưng nó quan trọng lắm đấy. Con đối người tiếp vật mà chẳng khéo léo, lại khiến người bất an, tâm mình cũng chẳng được thoải mái, thì con bàn gì đến đạo lí xuất thế làm gì nữa?.

Lời tâm sự số 313

Đối cảnh vô tâm, chớ hỏi thiền !

Một niệm đã khởi lên, lời đã nói ra, dù là pháp thế gian hay pháp xuất thế gian, thì nó cũng đã là tướng rồi. Tuy nhiên, nếu con có thể lià được tướng ấy khi đối cảnh, thì tâm con và tâm Phật, cũng đã tương đồng với nhau rồi.

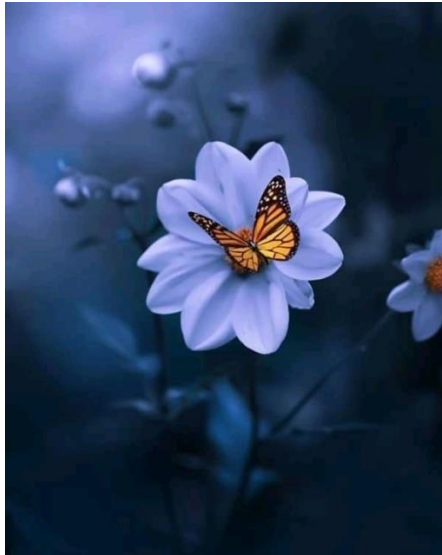
Lời tâm sự số 314

Một thanh danh trong sạch, là thứ mà bậc Thánh Trí luôn giữ gìn rất mực cẩn trọng, trong suốt cả một đời. Mọi thứ đều có thể để mất, nhưng nhất định, không để thanh danh mình bị lấm bẩn. Còn con?.

Lời tâm sự số 315

Này con, bất kì ai trên thế gian này mà còn nói về cái tôi, góc nhìn của tôi, tôi, tôi, tôi, và tôi..., thì người đó có học vị, địa vị, quyền chức, tiền bạc... cao đến đâu, thì họ cũng vẫn là người phàm phu. Bất kì một lời nào họ nói, đều không tương ứng với chánh pháp của Phật. Lời của Phật, không chất chứa cái tôi nào cả.

Lời tâm sự số 316

Nhìn vào nhân thế, ta có rất nhiều lời để căn dặn con, bởi con của ta còn khờ quá, **thị phi nhân ngã, chánh tà thiện ác,..., chẳng thể phân biệt nổi**. Nói đến tận cùng, ta lại chẳng nói được gì nữa, chỉ còn đọng lại một chữ, **Thương**.

Lời tâm sự số 317

Con à, nhận thức, tư tưởng... dù có cao siêu, cũng chỉ là thứ cố chấp. Người còn chấp cho là mình, ắt bị chi phối. Còn người không còn nhận thức, cũng chẳng còn tư tưởng... gì hết, thì ai chi phối được họ nữa hả con?.

Lời tâm sự số 318

Một miếng ăn của người khác, của đàn na tính thí..., đó là một sự tử nhục đấy con à. **Người thọ nhận**, thì phải xem có xứng đáng nhận hay không? (tức có công, có ích gì không?), có giữ được sự tôn nghiêm của mình không?. **Người cho**, thì phải biết "**của cho chẳng bằng cách cho**", đừng tự cao, tự mãn, việc cho ấy cũng chẳng đẹp để gì, và cũng không có phúc đức nào cả.

Lời tâm sự số 319

Con à, lòng người rối loạn, thiện ác bất phân, lúc này lúc khác, trở mặt nhanh chóng vì hai chữ lợi danh... . Chỉ có bậc Thánh Trí mới vững lòng được. Đối với người thế gian, con hãy chỉ đem một chữ Thương tới họ. Và cũng chính tình thương trong con lớn bao nhiêu, con sẽ càng nhìn thấu lòng người bấy nhiêu, đại từ đại bi như Phật, tự khắc thấu tỏ tất cả.

Lời tâm sự số 320

Con luôn có một Phật Tánh, Phật Tánh của con, cũng giống như Phật Tánh của ta vậy, cũng chính vì vậy, mà ta và vô lượng Phật, luôn ở bên cạnh con, từ quá khứ, hiện tại, cho tới vị lai.

Lời tâm sự số 321

Người hiền trí thường nói: "nhận ân một giọt nước, báo đáp bằng cả dòng sông". Nếu con có thể làm được điều đó, thì con và người hiền trí, là không hai không khác, ta tán thán cho con.

Lời tâm sự số 322

Con à, người có trí mà không biết tu dưỡng đạo đức, thì làm quan tất tham ô, làm người hại bá tánh..., làm người dạy học, cũng ắt làm hư học trò, vì lời nói và hành vi chẳng tương ứng,..., làm bất cứ việc gì cũng tiềm ẩn tai họa. Trí tuệ và từ bi, nên song hành với nhau, cho đến khi nó dung hòa vào làm một, khi đó con đã trở thành Phật rồi.

Lời tâm sự số 323

Nếu con có thể bỏ đi những suy tư, nhận thức... của con, để sống được với tâm tánh thanh tịnh, thì con đồng với Phật rồi. Phật, không còn coi ai thấp hơn Phật cả, tất cả đều bình đẳng trong tình thương vô hạn, tánh tánh tương thông, không có thầy trò, chỉ có bằng hữu mà thôi.

Lời tâm sự số 324

Con à, **niệm Phật là nhân, thành Phật là quả**. Chỉ có A Di Đà Phật là thật, tất cả đều là hư giả. Khi con niệm Phật, thì cũng ngay lúc đó, Phật đang niệm con. Nhớ Phật, niệm Phật, tương lai thành Phật.

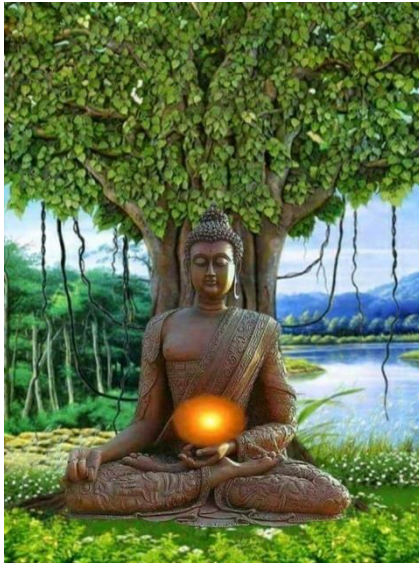
Lời tâm sự số 325

*Thị tâm thị Phật, thị tâm tác Phật.
Tâm con là Phật, thì tâm con chính là
Phật. Con không rời Phật, thì Phật cũng
không rời con.*

Lời tâm sự số 326

Con à, Phật giới không có chùa..., mà nếu có, thì nơi đâu cũng là chùa cả, mọi hình tướng, chỉ là sự giả lập, do tưởng tri mà tạo thành, không nên dính chấp. Phật giới, có vô lượng Phật, chỉ cần con sống với chân tâm thanh tịnh, thiện lương, tương lai, con sẽ về nơi mà Chư Phật ở.

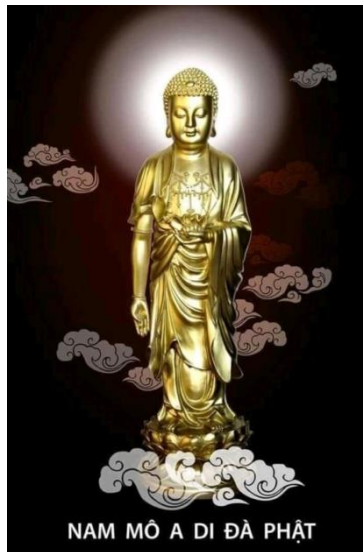
Lời tâm sự số 327

Con à, cái gì con cũng dám nhìn, cũng dám thử..., **nhưng**, chính lòng mình thì lại chẳng dám nhìn, cũng chẳng muốn thay đổi bản thân tốt hơn..., thì đó vẫn chưa được xem là **người có bản lĩnh của bậc trượng phu**.

Lời tâm sự số 328

Việc thiện, con chớ để người khác phải hối thúc mới chịu làm, những người có nhân duyên với con, **đều là ruộng phước của con đấy**, hãy trồng vào đấy thật nhiều nhân của sự an vui, hạnh phúc và yêu thương. Tương lai, phúc báu... sẽ đến với con, theo một lẽ tất nhiên.

Lời tâm sự số 329

Con à, mọi tâm tư đều là vị kỉ, là nghĩ về bản thân mới thành ra phiền não. Phật, Bồ Tát thì không có tâm tư, cũng không có tình cảm ràng buộc, mọi sự đều là vì chúng sinh mới được an lạc. Nếu con có thể không nghĩ về bản thân nữa, thay vào đó, là nghĩ cho tha nhân, cho chúng sinh, thì sự bình an và hỷ lạc, mới có chỗ để tràn vào tâm trí của con.

Lời tâm sự số 330

*Hôm nay, ta không có lời nào để tâm sự với con cả, con có thể lại đây, và **ngồi bên cạnh ta** một lát thôi được không?*

Lời tâm sự số 331

Những lúc con quá mệt mỏi, con không còn muốn nói một lời nào nữa, chỉ muốn được tĩnh lặng thôi, phải không con?

Ta cũng có lúc đó, những lúc tình thương của ta dành cho con thật lớn, ta cũng chỉ muốn tĩnh lặng thôi con à.

Lời tâm sự số 332

Con à, ta và con không nhất thiết phải hiểu nhau bằng lời nói, bằng sự gần gũi. Ta và con, còn có thể hiểu nhau, thậm chí dung hòa với nhau, bằng sự tỉnh thức, và tâm thanh tịnh..., khi đó, ta và con đã bên nhau trong từng sắc na.

Lời tâm sự số 333

Chúng sinh nào có thể hiểu được "ngôn giáo" của Phật, thì mới chỉ là "hạ căn". Chúng sinh nào có thể hiểu được "thân giáo" của Phật, thì mới chỉ là "trung căn". Còn chúng sinh nào, có thể hiểu được "tánh giáo" của Phật, thì đã là hàng "thượng căn thượng trí". Còn con, con hiểu được điều gì ở Phật?

Lời tâm sự số 334

"Ngôn giáo", là thứ giáo hóa ngoài cùng và thô thiển nhất của Phật.

"Thân giáo", là thứ giáo hóa âm thầm và uyển chuyển nhất của Phật.

"Tánh giáo", là thứ giáo hóa vi diệu và siêu suất nhất của Phật.

Lời tâm sự số 335

Pháp thế gian mà ta nói, là để cho các con có phương tiện để đối nhân xử thế tiếp vật... được khôn khéo.

Pháp xuất thế gian mà ta nói, là để phá mọi pháp thế gian, không để cho các con chấp dính vào nó... mà chịu luân hồi trong lục đạo.

Lời tâm sự số 336

Con à, tình thương ở nơi con là bản năng, tùy vào đức năng và trí tuệ của con mà **lúc ẩn lúc hiện**. Còn tình thương nơi Phật, là bản chất vĩnh hằng, thường thường soi chiếu vào chúng sinh khắp mọi pháp giới, **không có gián đoạn**.

Lời tâm sự số 337

Đức Phật dạy, ai cũng có Phật tánh. Khổng Tử cũng nói, ai cũng có Lương Tri,... . Yêu quái, xấu ác..., là do tâm mỗi chúng sinh tự khởi lên vì tham, sân, và si... che mắt. Nếu có thể bỏ đi những khởi niệm xấu ác... đó, thì ai cũng là lương thiện cả. Con hãy nhìn vào bản tánh, lương tri của mỗi người, tự sẽ thấy được phần tốt của họ.

Lời tâm sự số 338

Con à, những bậc giác ngộ xưa nay, vì thương chúng sinh vô minh, mà **gia sức giáo hóa**, độ người hữu duyên. Bởi vì họ là người hiểu hơn bất kì ai rằng, chỉ có "**giáo dục đạo đức thánh hiền**", mới có thể làm cho chúng sinh giác ngộ và lương thiện lại, làm cho xã hội an định và hài hòa trở lại.

Lời tâm sự số 339

Phật ở trong 10 pháp giới, trong đó có cõi nước của các con, ta là "Tương Tợ Tức Phật (lục tức Phật)...", tức là giống như Phật, tương tự Phật... mà chưa phải Phật thật. Phật thật thì không khởi tâm động niệm, còn ở 10 phương pháp giới, Phật vẫn phải khởi tâm sanh pháp, để giáo hóa các con. Tuy nhiên, Phật không còn chấp pháp ấy, vì vậy, Phật nói vô lượng pháp mà như chưa từng nói lời nào cả. Tương Tợ Tức Phật..., cũng là một diệu dụng hoằng pháp.

Lời tâm sự số 340

Một người mẹ thế gian thương con, không nỡ để con phải chịu một vết xước nhỏ trên thân. Phật thương con cũng như vậy, không nỡ nói lời nào làm tâm con phải phiền muộn, dù chỉ một lời thôi.

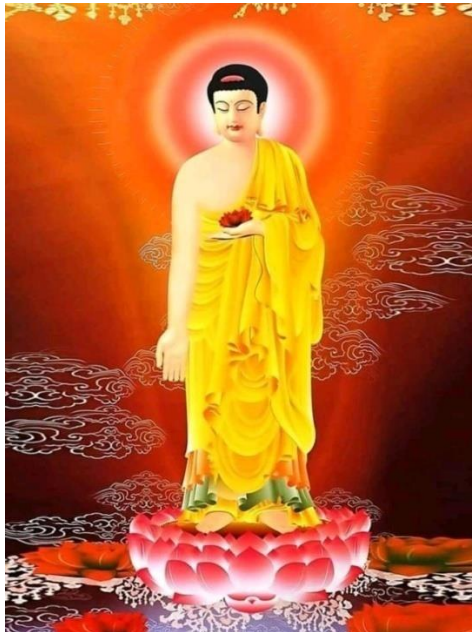
Lời tâm sự số 341

Tâm Phật bao trùm thái hư, vì vậy, mọi góc ngách tâm can của chúng sinh khắp 10 pháp giới..., đều có tình thương, hình bóng, và chánh pháp của Phật. Chỉ cần trong tâm con có ta, hành lời ta..., thì cũng có nghĩa, là con đang ở bên ta.

Lời tâm sự số 342

Âm dương là đối đãi, thiện ác là đối đãi, chánh tà là đối đãi, phải trái là đối đãi, trên dưới là đối đãi, xa gần là đối đãi, đối đãi,... . Còn đối đãi, thời còn luân hồi,... . Chân tâm của Phật và con, thì không còn đối đãi, mà như như tịch tịnh, không chứa một vật,... .

Lời tâm sự số 343

Phúc ở đời, có thể hiểu là phúc báu (tiền bạc, nhà cửa,...), là phúc đức (trí tuệ, nhân cách,...), là phúc thọ (tuổi thọ, sức khỏe,...), là loại hưởng thụ ở hiện tại, hoặc tương lai sẽ trở ra, do con đã tạo được các nhân lành từ trước đó,... .

Phúc ở đạo, có thể hiểu là sự giác ngộ, sự an lạc..., thậm chí là những thánh quả..., do con biết tu tập, biết thay đổi bản thân tốt lên, biết tạo công đức vô úy mà có,... .

Lời tâm sự số 344

Khi tâm con lo sợ... điều gì, thì có thể do con đã tạo ra nhân xấu ở quá khứ, dù không biết rõ lỗi, nhưng con hãy cứ sám hối, tạo công đức, hành thiện, phóng sinh..., mong được hết tội nghiệp đã tạo. Công đức càng nhiều, thì nghiệp tội càng vơi cạn.

Lời tâm sự số 345

Có 52 quả vị của hàng Bồ Tát, trước khi chứng đắc Phật quả. Là thập tín, thập trụ, thập hạnh, thập hồi hướng, thập địa. Rồi hai quả vị cuối là Bồ Tát Đẳng Giác và Diệu Giác.

Phiền não tạm chia ra làm 3 loại chính, là vọng tưởng, phân biệt, và chấp trước. Nếu **bỏ dần tâm chấp trước**, thì **chứng tứ thánh quả**, Tu Đà Hoàn, Tư Đà Hàm, A Na Hàm, bỏ hết chấp trước thì là A La Hán. Nếu **bỏ được dần tâm phân biệt nữa** thì chứng 52 quả vị Bồ tát, bỏ hết thì là Bồ Tát Diệu Giác. Nếu **bỏ cả vọng tưởng và tập khí của vọng tưởng**, thì dần đến lúc viên mãn thành Phật.

Lời tâm sự số 346

Chính pháp, tượng pháp, hay mặt pháp..., chỉ là tên gọi mà thôi. Nếu tâm con **chân chánh thật tu**, thì thời kì nào cũng là chính pháp, lúc nào Chư Phật, Chư Thánh Hiền cũng hiển hiện cả. Nếu tâm con **không thật tu**, thì lẽ đương nhiên, là thời kì nào cũng là mặt pháp hết, Phật trước mặt cũng không nhận ra. Cho nên, **hãy xoay lại chính mình, và buông xả vạn pháp**, không có quá nhiều thời gian để cho con tìm hiểu vô lượng kiến thức vô thường đâu, **hãy dành thời giờ để hành trì**.

Lời tâm sự số 347

Cùng một đoạn sông trước mắt cản bước. Người đủ bản lĩnh, thì cởi áo nhảy xuống và bơi qua, người còn yếu, thì mượn thuyền mà qua, đi nhờ mà qua, đi ven sông gặp cầu mà qua,... . Dù là qua bằng cách nào, miễn là vừa sức và qua được thì đều là phương pháp tốt nhất đối với chúng sinh đó. Với mỗi căn cơ, ta đều có phương tiện chỉ lối, các con đừng nên so sánh cao thấp hơn thua..., chỉ cần con luôn hướng về Phật, thì nhất định Phật sẽ có cách tìm đến con, dẫn lối cho con trong cõi vô minh.

Lời tâm sự số 348

Định, có nghĩa là tâm con đi về hướng thanh tịnh, không tạp niệm. Còn tâm buồn vì điều gì, thì đương nhiên mất định, và quay trở về với phiền não. Nếu con muốn định sâu hơn, thì với mọi cảnh duyên gặp phải, chẳng khởi tâm vui buồn gì nữa. Cho dù con chứng tới Phật Quả cũng không khởi tâm vui mừng, nên con hãy để tâm bình thường, không chấp trước vào mọi trạng thái, bởi, **"tâm bình thường là đạo"**.

Lời tâm sự số 349

Hôm nay, ta muốn nói lời thật ngắn gọn với con.

Tiền bạc kiếm cả đời, dù chất thành núi, chết bỏ lại.

Trí tuệ, đức hạnh, tu cả đời, chết mang theo, đời đời kiếp kiếp.

Lời tâm sự số 350

Dù con có sức mạnh lay chuyển càn khôn, chấn động các cõi, **nhưng trí tuệ giải thoát lại chẳng thông**, thì vĩnh viễn không thấy đường để thoát khỏi vòng xoáy của luân hồi.

Lời tâm sự số 351

Ta có thể tâm sự với con, từ lúc con sơ phát tâm, tu đến chánh đẳng chánh giác thành Phật, ta vẫn chưa nói hết điều mà ta đã tỏ rõ với con. Con không phải lo bản thân đơn độc trên hành trình giác ngộ, con nào biết rằng, **vô lượng Phật đang hướng về con, che chở cho con, thành toàn cho con,...**

Lời tâm sự số 352

Ta muốn cùng với con, kiến thiết lại xã hội này, **bằng những đạo lí thiện lành**. Ta đã có được cái bản lĩnh đó, và sẽ không bao giờ ngừng làm việc này. Con có phát tâm cùng với ta, đồng nguyện đồng hành không con?.

Lời tâm sự số 353

Con muốn kiến thiết xã hội bên ngoài, trước tiên, con phải kiến thiết chính con trước. Vô số cõi giới cực lạc, cũng chỉ từ tâm mà tưởng sanh ra, "cảnh giới tâm của con thế nào, thì cảnh giới tướng của con thế ấy". Người khác có thể không thay đổi, nhưng bản thân con, nhất định phải thay đổi tốt lên, cõi giới tương ứng, sẽ chờ con ở phía trước.

Lời tâm sự số 354

Đã bao lâu rồi, không có người nói lời yêu thương đến con?. Con à, **trong từng sắc na**, ta luôn gửi lời yêu thương đến con, bằng cách này hay cách khác. Vô lượng Phật, cũng thường thường thuyết pháp như vậy, gọi là "**năng pháp**" của chơn như, tự tánh.

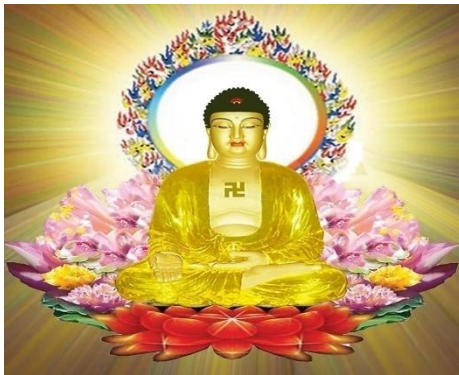
Lời tâm sự số 355

Đạo của Phật, chỉ một chữ "**buông**". Vì vậy, chỗ nào mà con không buông được, chỗ đó chính là "**giới hạn của con**". Chỉ cần con buông chỗ đó, thì cảnh giới tâm của con, liền được nâng lên. Buông đến vô hạn, thì con và Phật, không còn khác biệt nữa.

Lời tâm sự số 356

Khi con đối tốt với người khác..., con vẫn có thể bị chửi mắng..., đó là sự ích kỉ và sự hẹp hòi... nơi họ, sâu trong đáy lòng của họ, lại thầm biết ơn con đấy. Khi **"ân nghĩa"** của con đối với họ **"đủ lớn"**, thì họ sẽ không còn dám khởi tâm ác với con nữa đâu, mà họ sẽ kính trọng con. Con à, **luôn luôn lấy thiện đãi người, đó là đạo xử thế của người thiện.** Luôn bao dung, để tất cả đều được bình an.

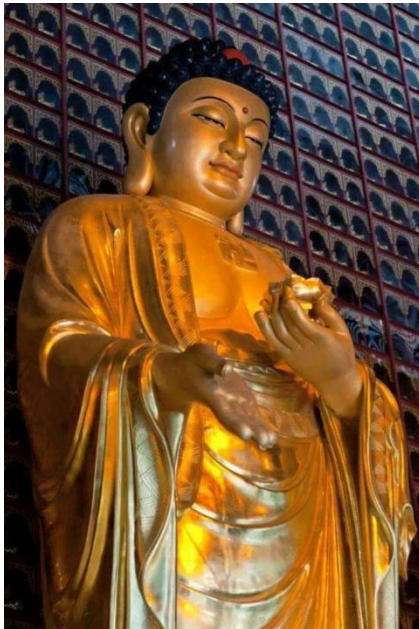
Lời tâm sự số 357

Nếu con lấy cái giả để thành tựu cái thật, há được chăng?. Nếu con dụng thân hay dụng tâm, để thành tựu chân tâm, tự tánh, há được chăng?. Tất cả chỉ là phương tiện, con hãy suy ngẫm cho thông suốt, đường đạo tự sẽ sáng rực, tỏ rõ.

Lời tâm sự số 358

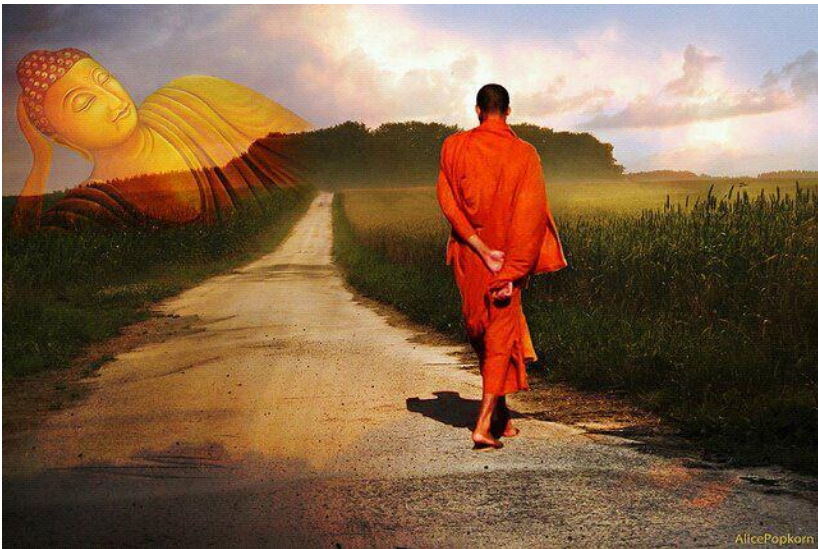
Con không phải chứng minh con với ai cả. Ai thế nào?, gan lì ra sao?, bản lĩnh đến đâu?, phẩm hạnh, công trạng,... có gì không?, cả một cuộc đời, sẽ cho ra câu trả lời rõ ràng nhất. Người Quân Tử..., thì không biện bạch, biện bạch thì không phải người Quân Tử,... .

Lời tâm sự số 359

Chết, chưa chắc là sự giải thoát, còn nghiệp thì còn luân hồi.

Ở các cõi nước cực lạc, nghiệp còn vẫn có thể giải thoát lục đạo, gọi là "**đời nghiệp vãng sanh**", nhưng điều kiện là phải có "**tín và nguyện**" vãng sanh vững vàng, chẳng lay chuyển cho tới hơi thở cuối cùng.

Lời tâm sự số 360

Dù trí tuệ của con có chấn động càn khôn, thì hãy chỉ xem nó chỉ như một hạt bụi. Dù đức hạnh của con có cảm động thiên địa, hoa trời dơi rụng, thì con cũng phải **biết cúi mình**. Dù việc làm, ân nghĩa của con có tràn ngập thái hư, Chư Phật tán thán, thì cũng không được **khởi một niệm tâm kiêu hãnh**. Thì khi đó, lời nói của con, mới tới gần tâm ý của Chư Phật.

Lời tâm sự số 361

Người lạc tình, con lạc ta. Người sầu khổ, ta xót thương.

Tình ấy, ngàn năm còn đọng, chốn hồng trần.

Thương ấy, vĩnh hằng bất biến, chẳng nhòa phai.

Lời tâm sự số 362

Một áng mây trắng, một mảnh tình
cô liêu.

Một nỗi buồn nhỏ, một bước chân
lặng thầm.

Con đã xa ta, đã xa ta quá rồi.

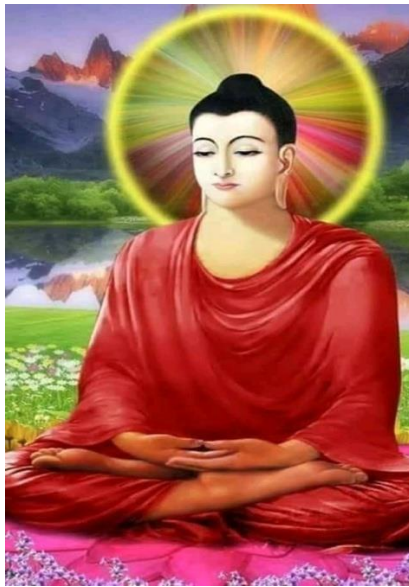
Hãy về thôi con, không ai chờ con,
ngoài ta cả.

Lời tâm sự số 363

Mỗi nơi con đặt bước chân trên đại địa, đều là chỗ mà thân xác Phật, đã từng nằm xuống qua vô số kiếp. Mỗi tâm tư, tình cảm, suy niệm... trong con, Phật đều đã từng nghĩ tới và vượt qua,...

. Thân tâm của con và Phật, là chung một pháp thân, cũng là chung một pháp tánh.

Lời tâm sự số 364

Trên con đường tìm lại chính mình, thứ con đối diện, không phải là thiên ma vạn quỷ..., tất cả trưởng ngại, đều ở chính nơi con. Chỉ có cách vượt qua chính mình, con sẽ thành tựu ngôi vị chánh đẳng chánh giác của con.

Lời tâm sự số 365

Một cục đất trong tay của con, có hàng tỉ tỉ vi khuẩn, vi trùng..., chúng cũng chất chứa đầy tham, sân, si..., đấu đá, giết hại lẫn nhau..., con có bận tâm đến chúng chăng?.

Tâm lượng của ta, bao trùm thái hư, ta xem đại địa của các con, cũng chỉ nhỏ bé như một nắm đất trong tay của ta vậy, mọi thứ hỗn loạn trong đó, há có thể làm tâm ta dao động được chăng? Đại tâm rộng lớn rồi, thì chăng có gì có thể dính mắc được nữa.

Lời tâm sự số 366

Nhìn vào xã hội hỗn độn, con sẽ cảm thấy mọi thứ nó cũng hỗn độn như vậy. Nhưng thực ra, mọi thứ đều có trật tự, tầng thứ rất rõ ràng, chỉ là trí tuệ của con , không đủ, để nhìn nhận ra.

Trật tự, tầng thứ ấy là gì?

Là trật tự, tầng thứ về phước báu, về nghiệp duyên, về đạo lực, về trí lực, về cảnh giới tâm,..., và về trường năng lượng. Tất cả, đều được sắp xếp theo thứ tự một cách tự nhiên, đồng nhất, tiếp nối, và rõ ràng... trong lục đạo, trong 10 pháp giới,... .

Lời tâm sự số 367

Con à, kẻ thiện sợ nhất là ác ma, nhưng ác ma lại sợ nhất là "lòng từ bi". Kẻ thiện ấy có bản lĩnh, thì sẽ không chùn bước trước mọi ác ma, nhưng ác ma có bản lĩnh kiểu gì, cũng không thể không gục ngã trước "lòng từ bi". Nó chỉ chiến thắng kẻ thiện, có "lòng từ bi chưa đủ lớn", so với giới hạn nỗi sợ của nó mà thôi.

Lời tâm sự số 368

Pháp của ta, không hình không tướng, nhưng đầy khắp thái hư. Chỉ cần con dùng tâm thanh tịnh để lãnh hội, thì tất cả trí tuệ của ta, con đều có thể thọ nhận được.

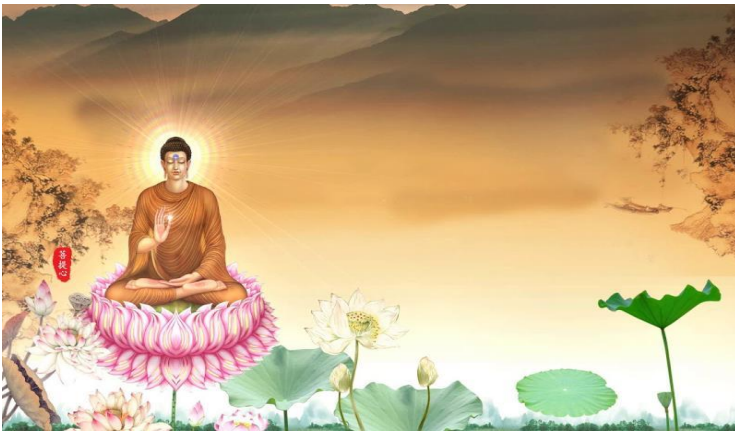
Lời tâm sự số 369

Khi tâm con thanh tịnh, trí tuệ con tự sanh pháp lành. Cũng chính lúc đó, là ta đang trò chuyện với con. Con à, ta chưa hề rời xa con.

Lời tâm sự số 370

Ta vì thương xót chúng sinh còn vô minh, mà "tùy duyên chỉ pháp". Lục tổ nói: "không ngờ tự tánh, năng sanh vạn pháp", chân lí có sẵn, vậy có sẵn ở đâu? là ở trong tự tánh đó. "Nhìn vào tướng để nói pháp cho chúng sinh "tỏ ngộ", tạm gọi là pháp thế gian". "Không nhìn vào tướng để nói pháp cho chúng sinh "tu hành" thì tạm gọi là pháp xuất thế gian".

Lời tâm sự số 371

Thế giới ta bà của các con, cho đến 10 phương thế giới, đều là **"khởi niệm mà tạo tác"**, có khởi thì có diệt. Mọi thứ trong sinh diệt ấy, đều là thứ tương đối, nhị biên, âm dương, chánh tà, thiện ác..., tức có 2 đầu, 2 mặt đối lập nhau.

Sở dĩ, con chỉ thấy cái tương đối, là bởi vì **"trong tâm con có tạp niệm"**, bên ngoài thì thấy có tướng sinh diệt, bên trong tâm thì chấp tướng, chấp niệm sinh diệt ấy. Chư Phật, Chư Thánh Hiền... **"chỉ bày tâm thanh tịnh"...**, là để lìa 2 mặt tương đối đó, **"lìa được thì là ở chỗ tuyệt đối"**, không sinh không diệt, không có tư tưởng nhận thức... gì nữa, mà ở chỗ thanh tịnh, không tạp niệm. **Chỗ thanh tịnh, không tạp niệm, chính là chân như, tự tánh của con.**

Lời tâm sự số 372

Bên ngoài – bên trong, tự lực – tha lực,..., **vẫn còn là ý niệm phân biệt**. Tánh chính là tướng, tướng chính là tánh, dung thông, không có ngăn ngại, thanh tịnh, không niệm phân biệt, cũng vì thế, không có trong – ngoài. Và tự lực cũng chính là tha lực, tha lực cũng chính là tự lực. **Khi trở về bản thể, thì vô lượng Phật cùng chung pháp thân, cùng chung pháp tánh.**

Lời tâm sự số 373

Cõi người mà các con sống, là không gian 3 chiều, các chúng sinh như kiến, gián, ong..., là không gian 2 chiều,... . Không gian trong lục đạo, vũ trụ... là có "vô lượng vô biên chiều" (khoa học mới chỉ tìm thấy hơn 10 chiều không gian), và mỗi chiều không gian, đều có chúng sinh trong đó cả.

Lời tâm sự số 374

Lại nữa, cỏ cây đất đá... ở cõi nước các con, cùng vạn vật trong vũ trụ... là không gian 1 chiều. Cõi ngọc quý, địa ngục, thần (atula), trời..., là không gian 4,5,6,7... chiều. **Cõi giới càng cao (càng nhiều chiều), thì thấy được sự tồn tại cõi thấp hơn, ngược lại, thì rất khó thấy, chỉ có người tu hành, có thể đột phá chiều không gian mới thấy được, cảm nhận được.** Cho tới cõi nước của Chư Phật, thì là "N chiều", **tức vô lượng chiều**, cho nên, Chư Phật có thể thấy chúng sinh trong khắp 10 phương thế giới.

Lời tâm sự số 375

Đại vũ trụ, 10 pháp giới..., tạm chia làm 3 loại hiện tượng, hiện tượng vật chất, hiện tượng tín hiệu, và hiện tượng tinh thần,... . Ở mỗi cõi, thì thì 3 loại hiện tượng này, đều có giới hạn của nó. Cõi giới càng cao, tức hiện tượng tinh thần càng cao, thì hiện tượng tín hiệu càng cao, càng nhanh..., (giống như sóng điện thoại vậy, từ GPRS, tới 2G, 3G, 4G, 5G, 6G...). Cho tới cõi giới Chư Phật, Bồ Tát... thì một chánh niệm khởi lên, một tâm từ bi khởi lên... là có thể đi khắp thế giới, vũ trụ... "một cách tức thì", (giống như nói qua điện thoại có thể đi khắp thế giới,...). Phật, Bồ Tát... thì dùng "thanh tịnh niệm", một Phật thuyết pháp, vô lượng Phật đều nghe thấy "một cách tức thì" như vậy.

Lời tâm sự số 376

Tu hành, là sự đột phá "thời không", khi con đột phá tới tận cùng, con sẽ thấy, "thời không, cũng vốn chỉ là hư ảo", "muôn ức chiều không gian, cũng là hư ảo", không còn khái niệm về nó, thì tâm con trở về trạng thái tịch tịnh, cùng với ta làm một.

Lời tâm sự số 377

Nói về sắc tướng, tức hiện tượng vật chất.

Thì ở không gian 1 chiều, là cỏ cây đất đá... là thô thiển nhất, bị động nhất..., tới không gian 2,3 chiều thì như các con, đã có sự linh hoạt và hiểu biết nhất định. Cho tới thiên ma quỷ thần... thì siêu xuất hơn, đã là vô hình đối với các con, (giống như sóng vô tuyến, sóng FM,..., tương vi tế, chỉ còn là hạt sóng điện,...). Rồi cho đến cõi giới của Phật, Phật cũng không thể tả được sự vi diệu của nó cho con nghe, vốn chẳng có mỹ từ nào diễn tả được. Pháp tướng (pháp thân) là tùy biến pháp giới, không ngăn ngại, không khoảng cách,..., vượt thoát sóng hạt thô thiển..., một niệm bao trọn thái hư, tất cả Phật, đồng thanh, đồng điệu,... .

Lời tâm sự số 378

Sự nghiệp giáo dục, hoằng pháp lợi sanh, giúp chúng phá mê khai ngộ..., là sự nghiệp của người giác ngộ, cũng là sự nghiệp của Chư Phật,... . Con có kế thừa sự nghiệp ấy không?.

Lời tâm sự số 379

*Ta không có gì ngoài tâm chân thành,
ta không thể nói được lời rối trá cho con
nghe, ta không thể làm được việc xấu ác
cho con thấy.*

Lời tâm sự số 380

Ta không có gì ngoài tâm thanh tịnh, cho dù càn khôn có sụt đổ, vỡ vụn, và tan biến..., thì tâm thanh tịnh của ta cũng không hề thay đổi, tâm ta không thể dao động bởi thứ vô thường.

Lời tâm sự số 381

Ta không có gì ngoài tâm bình đẳng, cho dù là cha mẹ tiền kiếp của ta hiện trước mắt, thì ta vẫn xem họ bình đẳng như với con, tuyệt đối không có sự khác biệt. Bởi "tất cả người nam, ta xem như cha ta, tất cả người nữ, ta xem như mẹ ta".

Lời tâm sự số 382

Ta không có gì ngoài tâm chánh giác, dù thiên ma vạn quỷ... ở trước mắt, cũng không thể làm ta phân tâm, đánh mất chánh niệm, và sự thấy biết chân chánh, thường hằng.

Lời tâm sự số 383

Ta không có gì ngoài tâm từ bi, cho dù ngũ mã phanh thây, nghiền nát thân ta thành bụi, trải khắp đại địa, càn khôn..., thì ta vẫn đối với các con bằng một tấm chân tình, quảng đại, vô lượng, vô biên..., không niệm căm hờn, oán trách... .

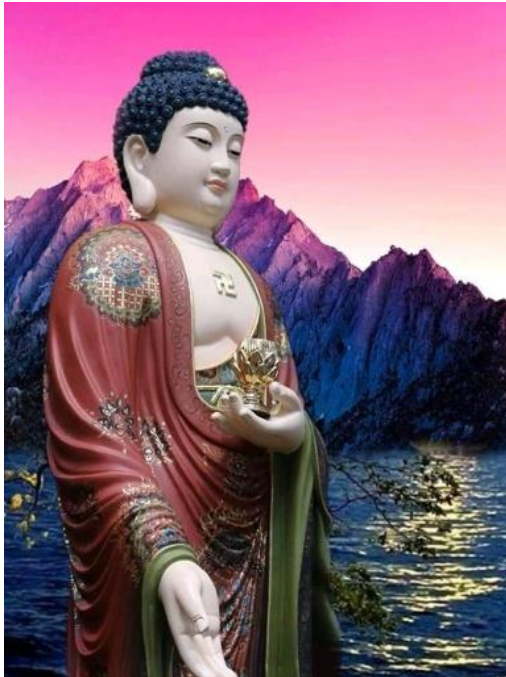
Lời tâm sự số 384

Người có sứ mệnh hoằng pháp lợi sanh, thì con hãy cứ yên tâm nhé, Chư Phật, Thiện Thần, Hộ Pháp..., nhất định không để con phải chịu thiệt thòi đâu. Mọi bước đi của con, họ đều đã có sắp xếp, con chỉ làm tốt việc của con, mọi thứ đã có họ lo cho con rồi, đừng lo lắng, họ sẽ ở bên con cho đến khi con thành tựu chánh đẳng chánh giác.

Lời tâm sự số 385

Phật, đã thành tựu chánh đẳng chánh giác,..., đúng sai, hơn thua..., đã không còn là gì quan trọng với Phật nữa. **Con cũng hãy như thế**, trong mọi sự... ở con, miễn sao con và tất cả, **được đồng điệu và dung hòa với nhau**,... .

Lời tâm sự số 386

Bất kể lời nói nào của con ra đại chúng xã hội, được nhiều người quan tâm, thì "con phải chịu trách nhiệm nhân quả" với những lời đó. Một mình con làm thì một mình con chịu, nhưng sống trong cùng một cộng đồng, có ảnh hưởng qua lại lẫn nhau, con phải "cẩn trọng lời nói và hành vi của con", bởi "nhân quả chi li, không bỏ sót, dù chỉ là một ý niệm".

Lời tâm sự số 387

Tâm lo sợ... thuộc về phiền não, sao con có thể dùng phiền não để đi đến sự tỉnh giác được?. Trong sự tỉnh giác, không có phiền não, chỉ có sự thấy biết chân chánh, thanh tịnh, không dính mắc. Sống ngay đó, con sẽ có nội lực.

Lời tâm sự số 388

Con hãy phản tỉnh bản thân, thấy được những tâm niệm không tốt thì **buông bỏ** và **sửa đổi lại**, đó gọi là tu hành.

Lời tâm sự số 389

Không có bậc tôn kính nào lại xa lìa đại chúng xã hội cả, **con nên gần gũi họ để học hỏi.** Kẻ ác... thì nên giữ khoảng cách, tránh xa họ, khi con chưa có được một nội lực đủ mạnh để trấn nhiếp họ.

Lời tâm sự số 390

Đối với những người ưng tranh luận hơn thua, không thể nói chuyện trong tâm thái ôn hòa, ái ngữ, lời chưa thốt ra, đã có trăm ngàn lời cố thủ phản kháng,... . Ta chỉ cho các con một phương pháp mà Đức Thích Ca thường dùng để đối trị. Đó là "pháp mặc tận", tức là "mặc kệ đến tận cùng", nhưng trong sự cảm thương tới họ. Ai cũng có lương tri, lời lẽ và hành vi không tốt, không đúng, thì tự họ sẽ tự phán xét chính họ mà thôi.

Lời tâm sự số 391

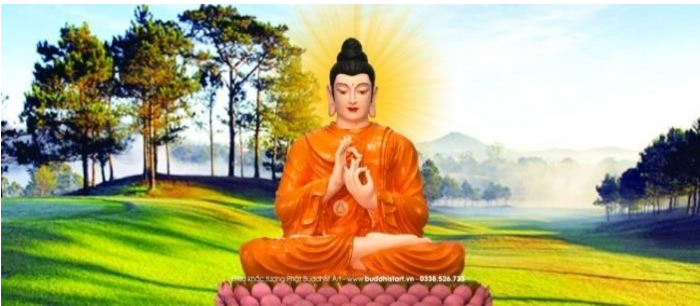
Con à, ta chỉ nói chuyện với người có tâm cầu học thực sự, không nói chuyện với người có tâm đối chấp, hơn thua,... . Ta không nói, không phải là ta sẽ thua họ, mà là ta không thể giúp được họ, ta không thể độ được người vô duyên. Im lặng là sự từ bi của ta đến họ.

Lời tâm sự số 392

Ta có thể dùng sự hùng biện của ta, để thắng lí lẽ đối với bất kể người nào, chúng sinh nào. Tuy nhiên, ta thắng họ, mà khiến họ nổi cơn sân giận, vì tấm lòng nhỏ hẹp của họ, thì việc thắng đó, có khác gì sự thất bại trong việc hoằng pháp lợi sanh?

Con à, nói và không nói, cũng cần phải được xem xét cẩn trọng. Không phải lúc nào cũng nói ào ào lên được, đó chỉ là cái dũng của hàng thất phu, không phải bản lĩnh của bậc thánh thánh triết.

Lời tâm sự số 393

Con à, sự tu hành chú trọng đạo đức, chứ không chú trọng sự hiểu biết hay thần thông,... . Có ngũ nhãn, lục thông..., đối với một số trường hợp, lại là điều tồi tệ..., nhìn thấu lòng người, biết được tâm ý đen tối, không trong sáng, hẹp hòi ích kỉ... của người khác,..., nào có vui thích gì đâu?. Vì ta thấy rõ, nên ta cũng thương xót vô cùng, và cũng không giúp họ được gì nhiều cả.

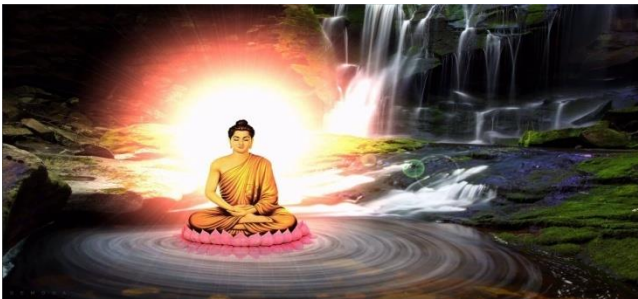
Lời tâm sự số 394

Con nhìn vào đồng ròi trong bãi phân, con có thấy nhơ nhớp, ghê sợ không?. Một vị chúng Alahan, họ nhìn vào lục đạo luân hồi, cũng như con nhìn vào bãi phân đầy ròi kia vậy, **thấy rất nhơ nhớp, ghê sợ**, một ánh nhìn cũng không dám ngoái đầu quay lại nhìn. **Họ vui sướng**, vì họ đã thoát ra khỏi đồng phân, mà bấy lâu nay đã nhấn chìm họ.

Lời tâm sự số 395

Đức Phật Thích Ca trong thời kì của các con, trước lúc ra đi, ngài có dặn rất kĩ, **các con phải lấy giới làm thầy**. Khi các con có giới luật nghiêm túc, tự khắc đức hạnh được vun bồi, trong đức hạnh ấy, **tự nhiên mà sanh ra được trí tuệ thuần khiết**. Trí tuệ do các con học hỏi mà có, ngủ một đêm, hôm sau chưa chắc còn nhớ. Còn **trí tuệ thuần khiết, sẽ theo các con đời đời kiếp kiếp, không ngừng phát triển cho tới khi giác ngộ hoàn toàn**. Không sợ không có trí tuệ, chỉ sợ không có đức hạnh con à.

Lời tâm sự số 396

Vô lượng trí tuệ, vô lượng thần thông... chân chánh, đều là diệu dụng của chân như, tự tánh..., chứ không phải là thứ dụng tâm vật lí, quán tưởng... mà thành, nếu thành, thì những thứ đó ắt sẽ có hại tới chúng sinh vạn vật, và khởi ngã mạn. Con đường để trở về chân như, tự tánh, chỉ có thể là từ bỏ mọi kiến chấp, phiền não mà đạt được con à.

Lời tâm sự số 397

Trên đời này, không có ai dạy đời ai được hết con à, ngay cả Phật cũng không thể dạy ai được, nếu bản thân người đó không chân thật học hỏi. Những bài học cuộc sống, cho đến những lí tưởng giải thoát, phải do chính người đó trải nghiệm, chính người đó thực chứng mà có được.

Lời tâm sự số 398

Nếu con làm được việc thiện lành, hãy tiếp tục làm, **những ai thọ ân, cảm ân từ con, trong lòng họ tự biết rõ**. Con không cần phải biện bạch, rằng tôi làm được cái này, tôi làm được cái kia. Con à, **thứ mà có thể lôi ra đong đếm được, thì thứ ấy thực sự là thứ bé nhỏ**.

Lời tâm sự số 399

Trong cõi nước của Chư Phật, cũng có những vị Phật không biết đến cái gì gọi là lục đạo luân hồi, **bởi họ vốn thuần khiết từ vô thủy**. Họ xây dựng công đức thành Phật, không phải từ việc cứu khổ chúng sinh... trong lục đạo, giống như Phật Thích Ca..., mà họ xây dựng công đức thành Phật, ở việc tự phóng Vô Lượng Quang, Vô Lượng Trí, Vô Lượng Bi..., cái đó là "vô lượng công đức thuần khiết", mà họ được thành Phật.

Lời tâm sự số 400

Sở dĩ, các bậc giác ngộ, các vị Phật..., có vô lượng chân lí của thế gian..., là bởi vì trong trường kiếp lâu xa, trầm luân lục đạo..., họ đã trải nghiệm **"từng bài học xương máu đó"** mà đúc kết lại, họ truyền trao cho con, chỉ vì tình thương của họ tới con, **"mong con tiếp nhận ngay đó"**, tránh cho con phải tự trầm luân để thấu hiểu, sẽ là rất gian nan và khổ nhọc con à.

Lời tâm sự số 401

Có khi, chỉ một tri kiến thế gian, con phải đánh đổi bằng nhiều mạng sống trong nhiều kiếp, con mới hiểu ra được.

Nếu con tin tưởng ở ta, ta sẽ truyền trao cho con, vô lượng tri kiến giải thoát, nếu con có niềm tin vững vàng, thì chỉ một trong vô lượng tri kiến giải thoát ấy thôi, cũng là quá đủ để con siêu phàm nhập thánh, liễu thoát sinh tử luân hồi.

Lời tâm sự số 402

Có những điều dù đúng, nhưng khi nói ra, thì người sẽ tự ái, sẽ mất thể diện, sẽ sân giận... .

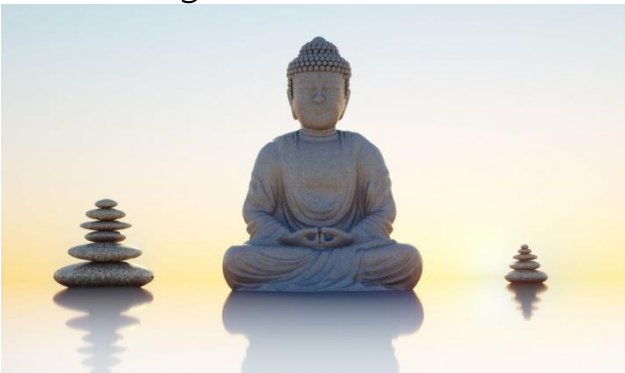
Cho nên, đôi khi phải biết thu lại lời nói của chính mình trước khi nói ra. Con à, giữ cho người "một chút tôn nghiêm", cũng chính là tạo cho mình "một chút khẩu đức".

Lời tâm sự số 403

Vạn vật luôn biến đổi qua time, cho nên, time chính là sự vô thường. Hình tướng luôn tồn tại trong không gian, cho nên, không gian chính là ngã tướng.

Người tu hành, là **"đột phá thời không"**, không còn thời gian thì không còn vô thường, không còn không gian thì không còn ngã tướng. Không còn vô thường, không còn ngã tướng, thì còn cái gì?, là còn **chân thường, chân ngã, cũng chính là chân như, tự tánh...** của con, của chúng sinh và vạn vật.

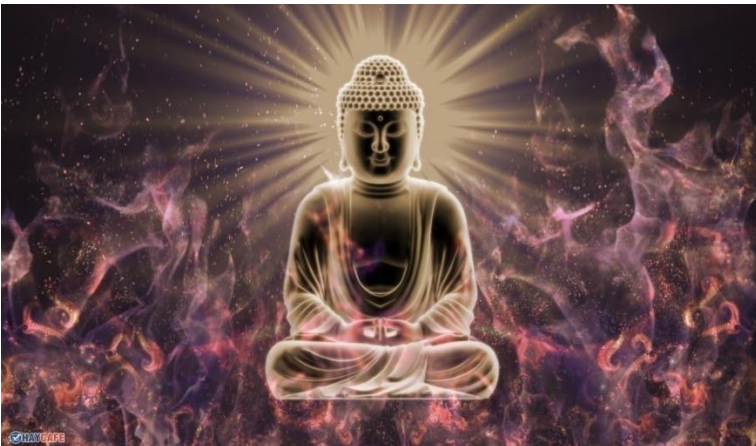

Lời tâm sự số 404

Chấp vào vô thường, hay chấp vào thường, chấp vào ngã tướng, hay chấp vào chân ngã, thì cũng vẫn còn là "tâm chấp trước".

Nếu con có thể buông bỏ cả 2 loại kiến chấp đó đi, tuyệt đối thanh tịnh, không còn một ý niệm, thì con mới thực sự sống trong thường, trong chân ngã.

Ta đã chỉ cho con, về niết bàn tịch tịnh.

Lời tâm sự số 405

Đêm khuya rồi, ngủ đi con. Từ niết bàn tịch lặng, ta luôn gửi tới con, sự thương yêu và những lời chúc an lành, mỗi khi con trong vô thức.

Lời tâm sự số 406

Tỉnh thức và vô thức, là hai trạng thái của tâm thức, như lúc con thức và lúc con ngủ... .

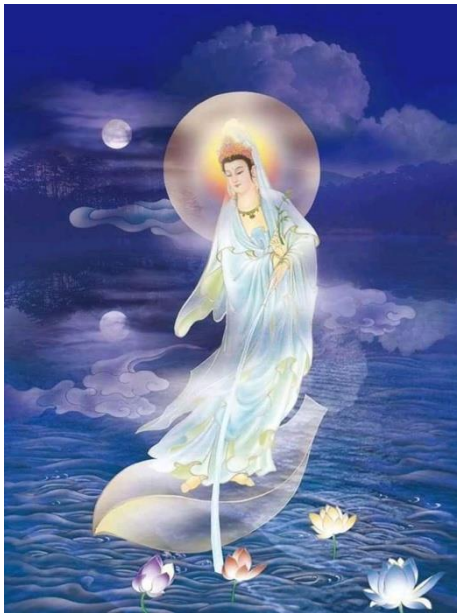
Người có sự tỉnh thức lớn, thì dù trong giấc ngủ cũng vẫn tỉnh táo, kiểm soát được tâm ý. Người có sự tỉnh thức nhỏ, thì ngay lúc còn thức, cũng vẫn vọng tưởng điên đảo.

Lời tâm sự số 407

Khi thành Phật, thì có sự **"tỉnh thức hoàn toàn"**, không còn rơi vào trạng thái vô thức nữa, không còn bị vọng tưởng điên đảo nữa... .

Dù ngày hay đêm, dù thức hay ngủ..., thì sự tỉnh thức, thấy biết..., **vẫn thường hằng hiển hiện, không đứt đoạn.**

Lời tâm sự số 408

Sự "tỉnh thức hoàn toàn", cũng chính là "bản thể, bản nguyên" của vũ trụ vạn vật.

Các con chưa thành Phật, thì "sự tỉnh thức chưa hoàn toàn" và "vô thức" nơi con, thực ra chúng là một, trong tỉnh có mê, trong mê có tỉnh, xen tạp và lẫn lộn, chính vì thế, chánh tà, thiện ác, âm dương, ngày đêm, có không,..., cũng theo đó mà xen tạp và lẫn lộn theo, không thể minh bạch được.

Lời tâm sự số 409

Vọng tưởng, vọng thức..., chính là nguyên nhân, là những đám mây che mờ đi chân tánh, và sự tỉnh thức của con.

Nếu chúng không còn nữa, thì con sẽ trở lại với chân tánh thuần khiết, sự tỉnh thức thuần khiết, vốn có từ vô thủy.

Lời tâm sự số 410

Sự tỉnh thức hoàn toàn, cũng chính là tự tánh thấy biết thuần khiết nơi con. Sự tu dưỡng của con, sẽ đưa con về trạng thái tỉnh thức hoàn toàn, cũng chính là đưa con về trạng thái bất sanh bất diệt của chân như, tự tánh.

Lời tâm sự số 411

Tâm con "tĩnh" và "tĩnh", thì là đúng, là giác. Tâm con "tĩnh" mà "không tĩnh", thì sẽ rơi vào vô kí, là sai, là mê. Tâm giác, thì lâu ngày con sẽ có nội lực, phát sinh được trí tuệ. Tâm vô kí, mê man..., thì lâu ngày sẽ mệt mỏi, không phát được sinh trí tuệ.

Lời tâm sự số 412

Con à, ta là Như Lai, Như Lai cũng là ta. Ta tạm dùng từ ta, tạm dùng từ Như Lai, để nói về ta với con. Danh từ ta, danh từ Như Lai đó, chỉ là phương tiện, để ta trao truyền chánh pháp cho con, con có hiểu được chăng?

Lời tâm sự số 413

Người thực sự liễu ngộ đạo, thì tiếp xúc với thế giới vô hình, có khi còn nhiều hơn thế giới hữu hình. Chúng sinh trong thế giới vô hình tu còn nhiều hơn trong thế giới hữu hình, **chẳng lẽ, con chờ đến khi mất thân người... rồi mới chịu tu hay sao?**

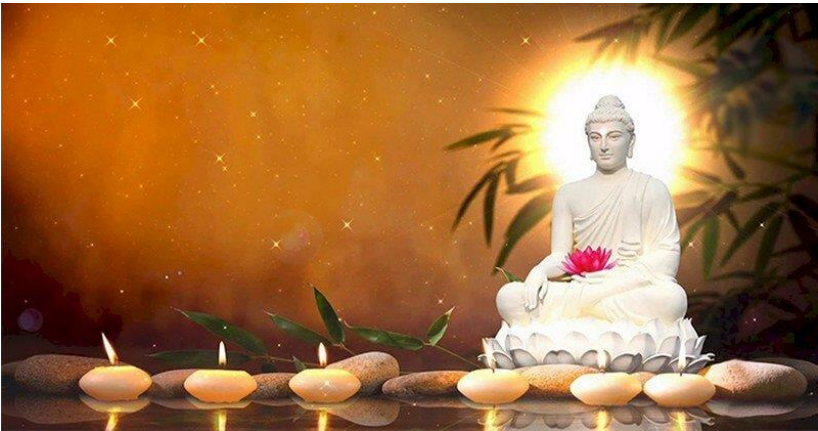
Lời tâm sự số 414

Cõi vô hình (ngạ quỷ, địa ngục...) không có thân tứ đại để tu, không biết làm gì để tạo phước, tạo công đức..., ít thiện tri thức chỉ dạy..., **đọa vào để trả nghiệp là chính**, nên tâm sám hối của họ rất lớn, hướng tâm về tu tập gần hết, trừ những chúng sinh quá cứng đầu... . **Con đang có thân tứ đại quý giá, tại sao con không dùng nó để tu hành?**

Lời tâm sự số 415

Khi con mất thân xác, không phải tâm thức của con cũng mất luôn đâu, nó còn chứa nghiệp, và phải luân chuyển trong lục đạo. Con à, đừng để mất thân, rơi vào cõi vô hình..., mới chịu tu hành.

Lời tâm sự số 416

Định, là tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì không có vọng. Vì vậy, con muốn có định, thì "không khởi vọng, không theo vọng" là đủ rồi, đó là tâm thiền của con.

Lời tâm sự số 417

Đại định (hay chân định), thì "không nhập không xuất, không vào không ra,...". Dụng tâm để vào định, thì định đó là "vô thường định", tạo bởi công phu và phước đức, con không phu nữa hay phước đức con rơi cạn, thì mất định ấy.

Chân định, phải được tạo bởi công đức, Phật có vô lượng công đức, cho nên, Phật có đại định.

Lời tâm sự số 418

Tự tánh, tự nó định, tự tánh cũng tự nó thấy biết..., con không cần phải giữ, cái thấy biết... mà giữ mới có, thì không phải cái thấy biết thanh tịnh của tự tánh Phật nơi con.

Lời tâm sự số 419

Phá vọng tưởng điên đảo, cũng cần phải tỏ tánh, **kiến tánh khởi tu**, từ đó con mới có thể chiếu phá phiền não, dần thoát li sinh tử luân hồi.

Lời tâm sự số 420

Tâm chấp trước (tức kiến tư phiền não) là loại phiền não sâu nặng nhất. Kiến, dịch là tư tưởng, nhận thức. Tư, dịch là tôi, của tôi. Kiến tư, là chấp nhận thức và tư tưởng kia, cho là tôi và của tôi.

Khi chấp vào tư tưởng, nhận thức, cho là tôi và của tôi rồi, thì tự nhiên sẽ động chạm vào kiến tư khác của chúng sinh khác mà sanh phiền não. Phiền não do động chạm mà sanh, thì đã là phiền não thô thiển, thấy được kiến tư của chính mình, thì là phần vi tế bên trong, con phải tự mình nhìn nhận đk mà buông xả.

Lời tâm sự số 421

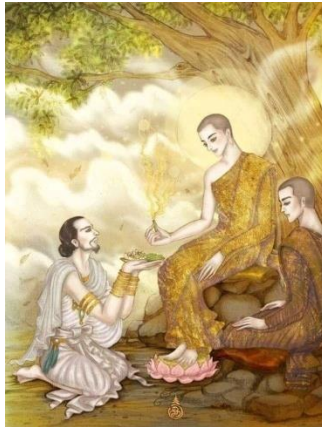
Tâm vọng tưởng (vô minh phiền não), là loại phiền não ban đầu, do thất niệm mà sanh ra từ vô thủy, cứ thế mà trùng trùng duyên khởi đến giờ. Nếu con không khởi vọng, thì sẽ không tạo ra sinh tử nữa, không theo vọng, là không tiếp nối sinh tử nữa. Không tạo tác, không tiếp nối, thường thấy biết thanh tịnh, thì dần con sẽ phá trừ hết vô minh phiền não ấy đi.

Hết vô minh, thì là minh, là tự tánh. Không Tử, cũng gọi là minh đức, minh minh đức.

Lời tâm sự số 422

Tâm phân biệt (trần sa phiền não), là loại phiền não do con sanh tâm so sánh, hơn thua..., mà đánh mất sự bình đẳng giữa muôn loài và vạn vật. Tạo hóa sinh ra muôn loài vạn vật, vốn chẳng có trước sau, chẳng có trên dưới, chẳng có mạnh yếu, chẳng có sang hèn..., dính mắc vào muôn sự so sánh hơn thua..., thì làm sao con cảm thấy được bình an, tĩnh lặng?

Lời tâm sự số 423

Không niệm, hiểu đơn giản là tâm con không có vọng niệm, tức tâm ở mức độ thanh tịnh nhất định nào đó, do công phu tu tập, hoặc do phước đức, công đức... tạo nên.

Không niệm, hiểu sâu hơn, là "không khởi tâm động niệm". Không khởi tâm, thì không tạo tác sinh tử, không động niệm, thì không tiếp nối sinh tử, không động niệm với những niệm từ quá khứ đang dấy khởi đây.

Lời tâm sự số 424

Con à, Phật pháp..., không có tiểu thừa, không có đại thừa,..., mà chỉ có người "đã liễu ngộ", và "chưa liễu ngộ".

Lời tâm sự số 425

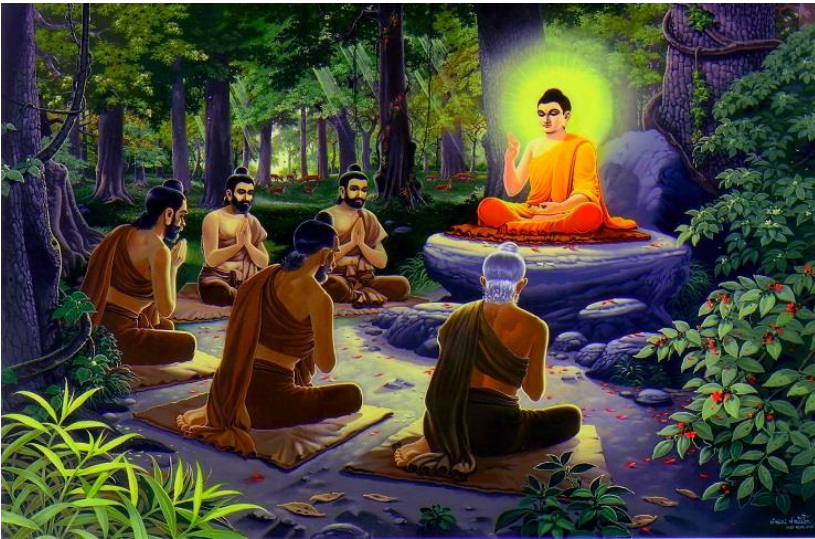
Con đừng sợ vọng tưởng, kệ nó, cho dù vọng có chất đầy hư không, nhưng con vẫn giữ được chánh niệm, thì chánh niệm ấy, nó sẽ đốt cháy hết vọng thôi. Không sợ vọng nhiều, chỉ sợ đánh mất chánh niệm, đánh mất sự thấy biết thanh tịnh của chân như, tự tánh, con nhớ nhé, điều đó rất quan trọng đấy.

Lời tâm sự số 426

Nếu con có chánh niệm, thì vô lượng phiền não, cũng không là vấn đề gì lớn cả, rồi nó sẽ bị tiêu diệt sạch sẽ.

Nếu con không có chánh niệm, thì dù một niệm tưởng thôi, cũng có thể kéo con trong luân hồi lục đạo, đến vô lượng kiếp nữa.

Lời tâm sự số 427

Ta và con.

Lời tâm sự số 428

Ta luôn đưa tay về phía con, nhưng hình như, con không muốn nắm lấy tay của ta.

Lời tâm sự số 429

*Ta không muốn con của ta khổ đau.
Ta không muốn con của ta phải khóc.
Ta không muốn con của ta vô minh.
Ta không muốn con của ta luân hồi.*

...

*Ta không muốn con của ta khởi tâm
động niệm.*

Ta thương con.

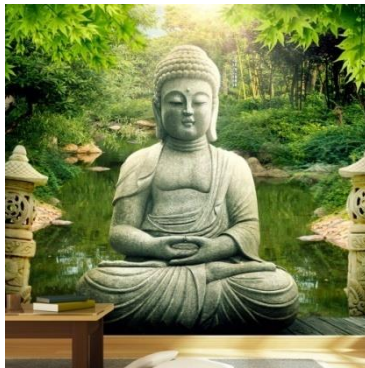

Lời tâm sự số 430

Một người cha, thấy con khờ dại quá, phải chỉ cho nó biết lẽ phải, cho dù con không thích, còn chê trách cha, cha vẫn phải nói.

Còn ta, ta thấy con còn vô minh, ta phải chỉ cho con lối thoát, cho dù con khó chịu, còn phỉ báng ta, ta cũng vẫn phải chỉ cho con.

Vì cha thương con cả một đời của cha, vì ta thương con dù ngàn kiếp luân hồi của con.

Lời tâm sự số 431

*Con à, phương tiện chỉ để dẫn bày,
tông chỉ thiên vô môn, vô hình thức, mà
vào cửa.*

Lời tâm sự số 432

Để biết Như Lai, con chỉ cần làm tốt một chữ, **buông**. Buông vạn pháp thế gian, buông cả vạn pháp xuất thế gian. Mười phương Chư Phật..., cũng chỉ là làm việc đó cho đến tận cùng.

Lời tâm sự số 433

Trách nhiệm..., không phải để buông, Chư Phật, Chư Bồ Tát... vẫn có trách nhiệm hoằng pháp lợi sanh. Buông, là buông "**tâm chấp trước**" ở nơi pháp. Ở nơi tướng, nơi pháp..., mà không dính tướng, dính pháp..., không phiền não bởi duyên..., thì người đó đồng với Như Lai.

Lời tâm sự số 434

Buông tâm chấp trước, được tâm thanh tịnh (hàng thanh văn (a la hán...)).

Buông tâm phân biệt, được tâm bình đẳng (hàng bồ tát...).

Buông tâm vọng tưởng, được chân tâm, tự tánh (Phật...).

Lời tâm sự số 435

Khiêm nhường, là nền tảng của mọi loại đạo đức. Hư tĩnh, là nền tảng của mọi loại trí tuệ. Nếu trong đời sống của con, con luôn giữ được sự khiêm nhường và hư tĩnh..., thì trí tuệ và đức hạnh của con, sẽ đi dần về hướng của Phật, đạt được đại trí và đại đạo.

Lời tâm sự số 436

Hư tĩnh, có thể là trạng thái tịch tịnh (tĩnh giác và vô niệm). Hư tĩnh, cũng có thể là trạng thái toàn giác (viên giác, đại giác..), đối với các phiền não, tuy thấy mà vẫn không khởi tâm động niệm (tức ở nơi tướng mà lìa tướng, ở nơi pháp mà lìa pháp...).

Lời tâm sự số 437

Chùng nào, con thành cha, con mới hiểu được tình thương của cha dành cho con. Chùng nào, con thành Phật, con mới hiểu được tình thương của Phật dành cho con.

Lời tâm sự số 438

Sự giải thoát, có ở trong niết bàn, nhưng cũng có ở trong lục đạo. Lục đạo, là cõi uế của ta, pháp giới tứ thánh (Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật...) là cõi tịnh của ta. Niết bàn ở khắp mọi nơi, nơi ta an trú cũng là khắp mọi nơi.

Lời tâm sự số 439

Con có thể phỉ báng ân đức mà ta dành cho con. Đến lúc con cảm thấy hối hận vì điều đó. Hãy nhớ, ta đã tha thứ cho con rồi.

Lời tâm sự số 440

Chánh kiến, vượt thoát khỏi mọi cái kiến (*kiến thức, tư tưởng...*).

Cái thấy (tánh thấy), vượt thoát khỏi mọi cái thấy.

Cái biết (tánh biết), vượt thoát khỏi mọi cái biết.

...

Con à, đừng dính mắc.

Lời tâm sự số 441

Lời ta nói với con, ngày hôm nay con hiểu thế này, nhưng rất có thể, ngày mai con lại hiểu khác đi, ngày mốt con lại hiểu khác đi nữa..., năm sau, năm sau nữa..., kiếp sau, rồi lại kiếp sau nữa..., mỗi lúc, con sẽ hiểu lời ta theo những cách khác nhau, tùy vào trí lực, đạo lực, định lực của con ở mỗi thời điểm. **Cũng vì vậy, con phải cảm thông cho tất cả chúng sinh, khi họ có cách hiểu khác nhau về ta, về lời mà ta đã nói.**

Lời tâm sự số 442

Chỉ có A la hán mới hiểu A la hán.

Chỉ có Bồ Tát mới hiểu Bồ Tát.

Chỉ có Phật mới hiểu Phật.

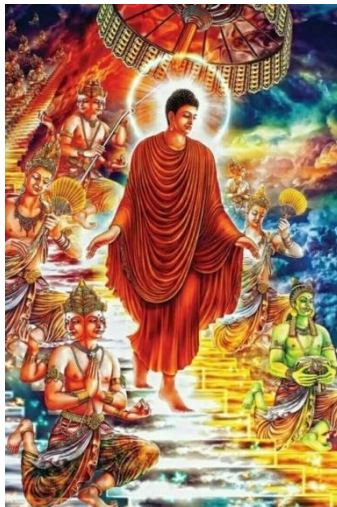
*Tri kiến, tư tưởng... của con, không thể
nào chạm đến được họ.*

Lời tâm sự số 443

Nếu trí hướng của con vĩ đại, và tấm lòng của con thật rộng lớn, thì con sẽ không bao giờ nổi nóng, phiền muộn bởi những việc nhỏ bé xung quanh cuộc sống của con.

Nếu trí hướng ngắn ngủi, tấm lòng lại vị kỉ, thì một hai việc bé nhỏ cũng đủ làm cho con nổi nóng và phiền muộn mất rồi.

Lời tâm sự số 444

Nếu vì sự thương yêu mà con nói pháp, thì lời đó cho dù chưa được như lời Phật nói, cũng đã tương ứng với các vị Thánh Hiền, Bồ Tát... .

Nếu con rời xa sự yêu thương ấy, mà vì bất kì lí do gì để nói, thì cho dù lời đó chưa phải là ác ma, cũng đã là tà tri tà kiến, không chứa đựng năng lượng tích cực, sẽ hại đến chúng sinh vạn vật.

Lời tâm sự số 445

Biết tu là, "thấy sai, liền sửa, không tái phạm". Con hãy "khắc cốt ghi tâm".

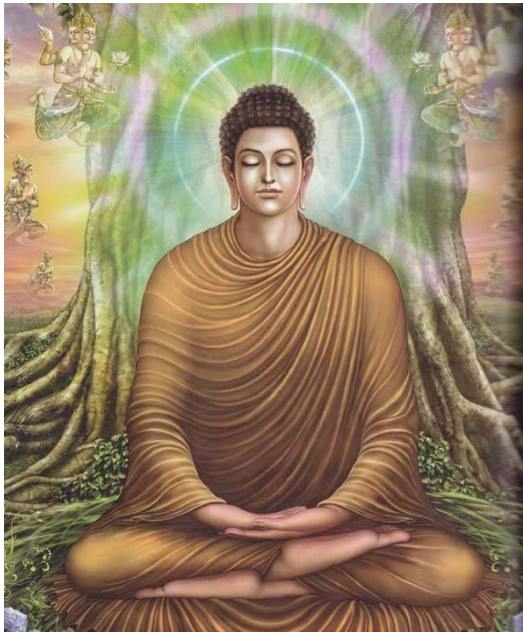
Lời tâm sự số 446

Mỗi người... đều có một từ trường, một năng lượng... nhất định. Từng ý niệm, hành vi, lời nói... phát ra, đều mang năng lượng ấy ra bên ngoài, và có sự tác động đến chúng sinh vạn vật xung quanh... . Cảnh tùy tâm chuyển, cũng chính là năng lượng bên trong con, và năng lượng môi trường xung quanh con, sẽ tương đồng với nhau.

Lời tâm sự số 447

Khi lời nói của con chứa tình yêu thương, thì tự nhiên thanh âm của con trở nên dịu dàng, du dương như bản nhạc hay vậy. Người khác nghe được thanh âm đó, tuy miệng không nói đạo lí gì, mà lòng người cũng tự an yên, hoan hỷ rồi.

Lời tâm sự số 448

Lại nữa, lời nói không chất chứa tình yêu thương, thì nó rất là khó nghe, khiến người khác khó chịu, xa lánh..., cho dù là đang nói về đạo lý gì đi nữa.

Con à, muôn ngàn đạo lý, đã ở sẵn bên trong tấm lòng biết yêu thương rồi. Người biết yêu thương, thì có thể không cần phải nói đạo lý gì nữa.

Lời tâm sự số 449

Cổ đức có câu: **"lôi kéo người khác vào cảnh giới tâm của mình"**, đó là tội đọa địa ngục. Nếu lời con nói ra, con chỉ nghĩ đến tư duy của con, không cần nghĩ đến người khác, họ hiểu cũng được, họ không hiểu cũng xong, thì như vậy, lời nói đó không chất chứa sự từ bi, nâng đỡ cho kẻ khác.

Con à, ta nói vô lượng pháp, nhưng không có một lời nào mà ta nói ra, ta không nghĩ đến **sự cảm nhận của người đối diện, cũng như sự thấu hiểu được ở họ**. Ta không nói lời vô nghĩa, dư thừa, cho nên, **lời mà người khác không thể hiểu được, thì nhất định ta không nói ta**.

Lời tâm sự số 450

Điều mà ta nói với các con, các con có thể hiểu được, **chỉ như nắm lá trong lòng bàn tay**. Điều mà ta không nói với các con, các con chưa thể hiểu được, **thì như muôn lá trong rừng cây**.

Lời tâm sự số 451

Con à, lời nói của người có tâm từ bi, nhất định sẽ làm người khác... có được lợi lạc.

Lời tâm sự số 452

Ta có thể bỏ qua mọi sai lầm của con, vì lòng từ bi của ta. Nhưng con không nên bỏ qua lỗi lầm của chính con, con phải thừa nhận và sửa đổi lại.

Lời tâm sự số 453

Công đức, chỉ được tạo ra bởi việc làm chất chứa tình yêu thương. Nếu việc làm, lời nói của con, không chứa đựng sự yêu thương, thì ta chắc chắn với con, việc làm ấy, lời nói ấy, dù to lớn đến đâu, cũng không tạo ra công đức nào cả.

Một việc làm bé nhỏ, mà mang theo tình thương, vô lượng công đức đã tiềm ẩn ở trong đó rồi con à.

Lời tâm sự số 454

Đời người..., mấy chục năm ngắn ngủi, cũng chỉ như gió thoảng bên tai, hà có chi, con phải níu giữ ưu phiền?

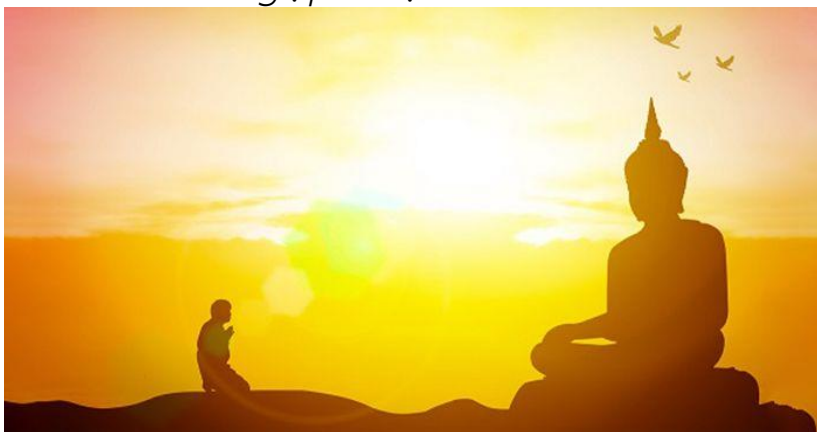
Lời tâm sự số 455

*Vô thường, không có gì đáng sợ cả.
Ta vui vì vô thường, ta vui vì ta đứng
ngoài vô thường, nhìn ngắm vô
thường..., và **thường thức vô thường.***

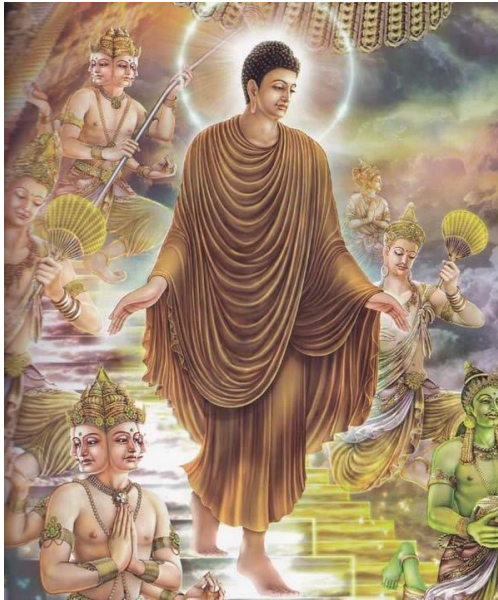
Lời tâm sự số 456

Thời gian, là thứ làm làn da của con trở nên nhăn nheo. Thời gian, là tên gọi khác của sự vô thường. Con không thể nào bắt thời gian dừng lại, cũng như bắt sự vô thường dừng lại. Không cần làm điều vô nghĩa đó, thay vào đó, con hãy dành thời giờ, để tìm ra được hạnh phúc trên sự vô thường ấy, cũng như tìm ra được sự bất sanh bất diệt ẩn sâu bên trong nó. Khi con khám phá ra điều đó, thì con và ta gặp được nhau rồi.

Lời tâm sự số 457

Một ngày nào đó, sự vô thường sẽ biến mất, và nhường chỗ cho sự thường hằng, bất sanh bất diệt, đó là ngày sanh ra thêm một vị Phật mới, có thể vị Phật đó chính là con, con là một vị Phật của tương lai.

Lời tâm sự số 458

Dính mắc vào vô thường, hay dính mắc vào thường, dính mắc vào ma, hay dính mắc vào Phật,..., cũng đều là sự dính mắc. Con ơi, đừng dính mắc.

Lời tâm sự số 459

Nhìn con, lệ từ bi của ta cứ trào ra. Ta thương cho chính ta ở quá khứ, đã phải trầm luân trong lục đạo vô số kiếp, lâu xa đến thế... . Và ta thương cho con ở hiện tại, vô minh chẳng biết lối đi.

Lời tâm sự số 460

Nếu con muốn cảm hóa người khác, thì con phải cảm hóa bằng **chính trí tuệ và đức hạnh của con**. Chứ không thể dùng trí tuệ và đức hạnh của cổ nhân, của người khác..., điều đó chỉ là văn tự, kinh sách..., để lại cho con học hỏi mà tự thay đổi bản thân, trước khi nghĩ tới cái sai của người khác, của xã hội,...

Lời tâm sự số 161

Con à, ai cũng có giới hạn về trí tuệ, đức hạnh, và sự tôn nghiêm... . Vì thế, con đừng đi quá giới hạn chịu đựng đối với mỗi người..., điều đó không có lợi cho ai cả, bao dung và nhường nhịn, là mấu chốt của sự hòa thuận, "không phải cứ thắng mới là anh hùng, thua vẫn có thể là người vĩ đại".

Lời tâm sự số 462

Con đừng thách thức trí tuệ, đạo đức, và sự tôn nghiêm của người khác. Một khi họ sân si... lên, thì tình nghĩa chẳng còn, lại tạo thêm nghiệp,... . Người hành đạo, phải biết tiến biết lùi, tiến để giúp đại chúng xã hội được khôn khéo, uyển chuyển, lùi để biết nhường người, biết tha thứ, không làm người khởi sân giận..., đó là con đã biết sống có trách nhiệm với tất cả rồi.

Lời tâm sự số 463

Vui không có khổ, buồn cũng không có khổ. Con khổ, là bởi vì con dính mắc vào sự khổ vui ấy. Phật cũng vui khi có người hiểu đạo, Phật cũng khóc khi cha của Phật chết, **nhưng Phật không dính mắc vào chúng.**

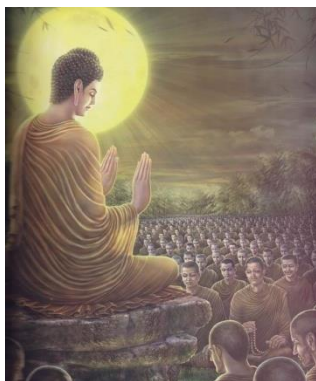
Lời tâm sự số 464

Tâm của ta, không chỉ dừng ở đạo Phật, mà còn bao hàm cả đạo Chúa, đạo Khổng, đạo Hồi,..., kể cả chúng sinh vô thần, không có đạo,... . Tâm của ta, không từ bỏ một chúng sinh nào trong khắp hư không các pháp giới.

Lời tâm sự số 465

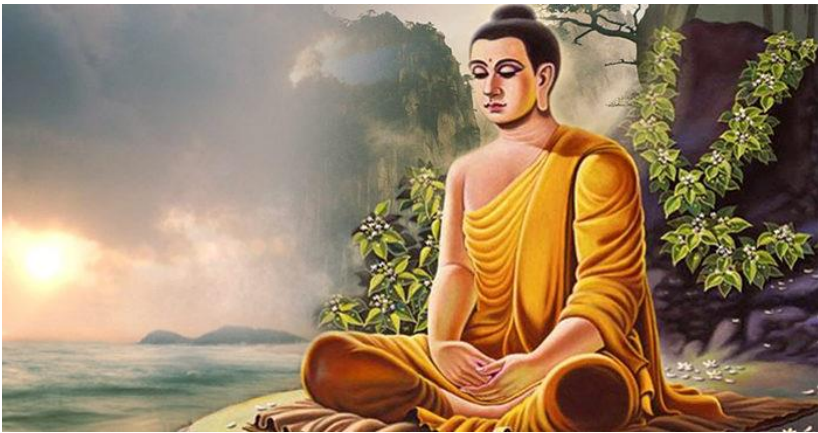
Tình thương rất quan trọng trong cuộc sống của các con, nhưng nếu con dính mắc vào tình thương, khi ở một mình thì thấy trống vắng, chịu không nổi, thần trí hỗn loạn, phiền não..., thì cái tình thương ấy, chính là tam đồ ác đạo. Tình thương của Như Lai rộng lớn vô lượng vô biên, nhưng Như Lai không dính mắc vào một ai cả. Như Lai ở trong tâm của con, Như Lai cũng ở ngoài tâm của con.

Lời tâm sự số 466

Như một tù nhân bị nhốt ngàn năm trong ngục tối, khi anh ta được thả ra, thử hỏi, niềm vui sướng của anh ta như thế nào?. Cũng như thế, khi một người tu hành được giác ngộ giải thoát, sự hỷ lạc của người ấy, lớn gấp tí tí... lần anh chàng kia.

Nhà tù của lục đạo luân hồi, đã giam nhốt con bao lâu rồi?.

Lời tâm sự số 467

Ta và con, có chung một thứ cần phải giữ gìn. Con cần giữ "sự tôn nghiêm của một con người", và ta cũng cần phải giữ "sự tôn nghiêm của ta".

Lời tâm sự số 468

Người chưa ngộ được giáo pháp của ta, thì cho đi là mất đi vĩnh viễn. Người đã giác ngộ được giáo pháp của ta, thì cho đi là còn mãi. Con à, giữa phàm và thánh, chỉ khác nhau ở ranh giới của sự vị kỉ hay vị tha.

Lời tâm sự số 469

Con có thể ném vào mặt ta những lời chua chát, rầy xéo... . Nhưng ta vẫn chỉ có thể dành cho con những lời từ ái, yêu thương... . Con vẫn là con, ta cũng vẫn là ta.

Lời tâm sự số 470

Con đừng hại **thân xác** của con, bằng những thứ độc hại, đừng hại **tâm** của con, bằng những tà tri tà kiến, không chứa đựng sự yêu thương. **Thân con, cũng là pháp thân của ta. Tâm con, cũng là pháp tánh của ta. Thân tâm của con và ta, là không hai không khác. Con hại con, cũng có nghĩa là con đang hại ta.**

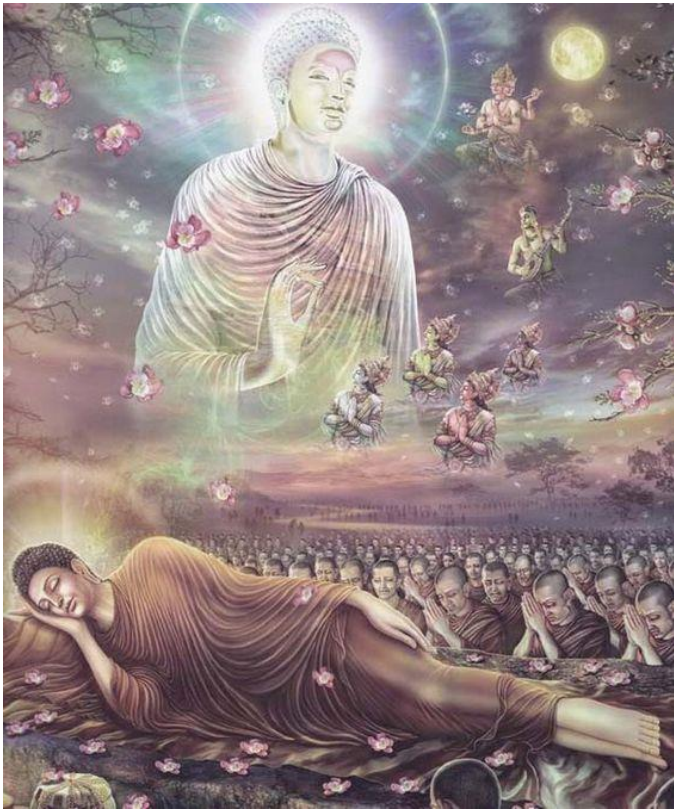
Lời tâm sự số 471

Ta xin lỗi con, vì ta vẫn thường đánh con, ta thường đánh vào tham, sân, và si... của con, làm cho con tự ái và hổ thẹn..., ta xin lỗi, chỉ vì ta mong muốn cho con sớm lìa bỏ được 3 thứ độc đó ra khỏi tâm trí của con, để con và ta, sớm ngày được đoàn tụ,... .

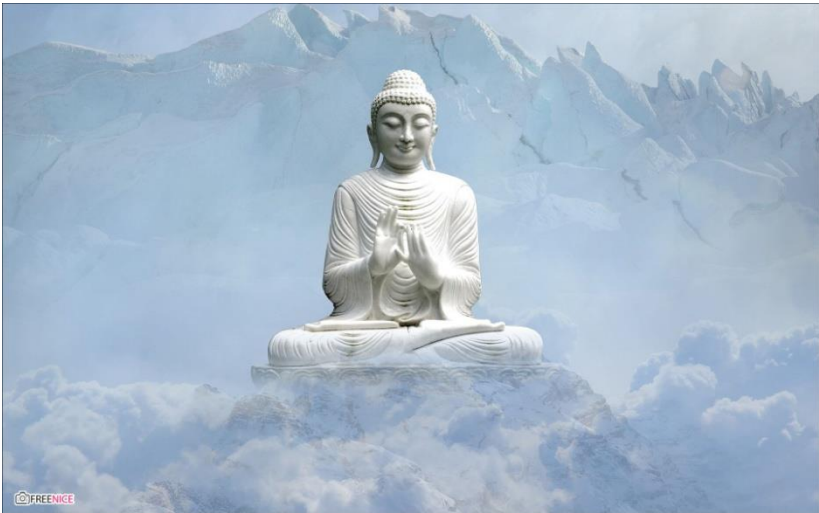
Lời tâm sự số 472

Ta tâm sự với con, cũng như ta đang tâm sự với chính ta vậy.

Lời tâm sự số 473

Đối với con, vũ trụ này thật bao la rộng lớn. Nhưng đối với một hạt vi trần, thì thân xác của con thôi, cũng là cả một vũ trụ rộng lớn, chẳng thể nghĩ bàn rồi.

Lời tâm sự số 474

Xưa nay, Chư Phật, Chư Bồ Tát, Thánh Hiền..., một khi họ đã dẫn thân vào con đường hoằng pháp, thì họ đã sẵn sàng đối diện với tất cả khổ nhọc ở cõi nước của các con. Những gì họ phải chịu đựng, lớn gấp rất nhiều lần sự khổ nhọc trong việc mưu sinh của các con.

Lời tâm sự số 475

Con muốn biết nhân duyên, sức ảnh hưởng của con đối với đại chúng xã hội... là bao nhiêu?, thì hãy xem lời nói và việc làm của con, "được bao nhiêu người..." quan tâm, chú ý, lắng nghe, và làm theo. Đó là năng lực hiện tại của con.

Lời tâm sự số 476

Sức ảnh hưởng, phụ thuộc nhiều vào nhân duyên, duyên thì có duyên tốt duyên xấu,..., cho nên, sức ảnh hưởng, có sức ảnh hưởng tốt, mang năng lượng tích cực (thường là những người có trí tuệ và đức hạnh lớn, cao tăng, thạch đức, Phật, Bồ Tát, hiền nhân,...). Có sức ảnh hưởng xấu, mang năng lượng tiêu cực (yêu ma quỷ quái, a tu la, kẻ ác nhân, thất đức,...).

Con hướng mình tới điều thiện hay ác, cộng với nhân duyên với chúng sinh, thì con sẽ có được liên kết, liên đới, để có sự ảnh hưởng nhất định, chính vì vậy, từng lời nói và việc làm của con, thì phải nghĩ đến những nhân duyên của chính mình.

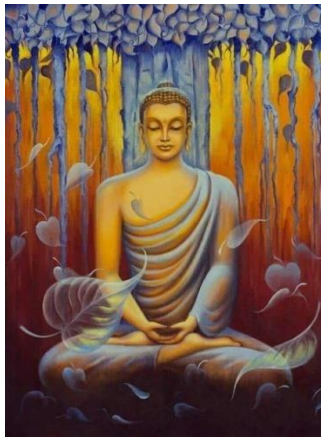
Lời tâm sự số 477

Khi con tu tập ở trong tâm, thì không phải tu cho một mình con. Con và khắp vũ trụ... đều có sự liên kết, liên đới, thì là con tu cho cả vũ trụ, cả đại pháp thân,... . Sự liên kết gần nhất, mạnh nhất với con, đó là gia đình, họ hàng, bạn bè... của con, con tu cho con, đồng thời con cũng tu cho họ nữa rồi. Vạn vật đều tiếp nối và tương quan ảnh hưởng lẫn nhau..., không tách rời. Nếu con có thể hiểu sâu sắc điều này, thì con sẽ không ghét bỏ được ai cả, bởi họ cũng chính là con, viên đá, cọng cỏ... cũng chính là con, vì sao trên trời... cũng chính là con, và ta cũng chính là con.

Lời tâm sự số 478

Sức ảnh hưởng của con, cũng phụ thuộc rất nhiều vào **"tâm lượng"** của con, tâm lượng con nhỏ, con không thể ảnh hưởng lời nói và việc làm lên ai được. Nếu tâm lượng con quảng đại vô biên, sức ảnh hưởng của con cũng tác động được vô biên, dù là chúng sinh hữu hình, hay vô hình, có tình, hay vô tình,... . **Tâm lượng của ta, là khắp hư không các pháp giới.**

Lời tâm sự số 479

Con chỉ lo cho chính con, và vài người thân thuộc với con thôi, nhưng lại luôn thấy khổ sở, vất vả, kêu than... . Phật, Bồ Tát... đến với thế gian, họ không chỉ lo cho họ, mà còn lo cho hết thảy chúng sinh,... . Con có thấy vị Phật, vị Bồ Tát... nào, kêu khổ... nửa lời hay không?

Đó là sức mạnh nội tâm của con còn non yếu, còn với Phật, Bồ Tát..., thì họ vô cùng mạnh mẽ, và rời rào năng lượng con à. Là năng lượng của sự từ bi và trí huệ rộng lớn.

Lời tâm sự số 480

Năng lượng của ta là **rất lớn**, ta sẽ trao truyền lại hết cho con.

Năng lượng của ta là **nhân bản**, ta trao truyền hết cho con, nhưng ta lại không mất đi chút nào cả, giống như ngọn lửa thắp lên một ngọn lửa khác. Con có muốn nhận lấy không?

Lời tâm sự số 481

Hãy để ta xoa dịu mọi khổ đau của con, bằng tình thương và trí tuệ của ta. Từ vô thủy, ta đã luôn tìm mọi cách để được hiện hiện trong tâm trí của con, giúp cho con tỏ đường về cội.

Lời tâm sự số 482

Có hai nguyên nhân, làm cho lời nói... của con bị công kích..., nếu không xét đến góc độ của thù oán... . Thì, **một** là, lời nói đó thiếu trí tuệ. Hai là, lời nói đó thiếu tình thương.

Lời tâm sự số 483

Nếu con sợ người khác cười con, mà con không dám dấn thân vào những mục tiêu, kế hoạch, đích đến... của con, làm cho con có được hạnh phúc của chính mình, **thì con thật sự rất đáng thương.**

Con à, cuộc đời rất ngắn ngủi, hãy thưởng thức cuộc đời của con, theo cách riêng của mình. Đôi khi, không cần ai phải thấu hiểu cả, một mình con là đủ rồi. Tất nhiên có ta, **ta sẽ biết hết những gì con đang sống với nó, và những gì con đang làm cho mọi người, cho chính con.**

Lời tâm sự số 484:

Nếu con thường thức được cuộc sống, theo cách riêng của con, thì con là một người **đặc biệt**.

Nếu con lại chẳng dính mắc vào những hương vị đó, ung dung và tự tại..., thì con là một người **phi thường**.

Lời tâm sự số 485:

Nếu con cảm thấy mình tốt hơn kẻ khác, coi khinh họ, thấy họ kém cỏi... chẳng bằng mình,... . **Thì đó là tâm ngạo mạn...** .

Núi cao, còn có núi cao hơn, sẽ có người tốt hơn con, giỏi hơn con..., sẽ coi khinh, rề bủ... con, y như những gì con đã từng làm, **đó là nhân quả.**

Ta chưa từng coi khinh một chúng sinh nào cả, vì họ vốn là Phật.

Lời tâm sự số 486:

Nếu con không còn thù ghét... ai, thì cũng không có thêm ai thù ghét... lại con cả.

Những người còn thù ghét... con, họ tới từ quá khứ, là kiếp quá khứ, đời quá khứ..., do oan oan tương báo mà xuất hiện... . Nếu con có thể rộng lòng mà đối đãi, thì nghiệp trướng dần tiêu trừ. Nghiệp hết thì tình tan..., rũ bỏ mọi vướng bận, buộc ràng... mà trọn thành Phật đạo.

Lời tâm sự số 487:

Ta không biết, con cảm thấy con vĩ đại thế nào?, nhưng dù là Phật, thì cũng chỉ như một hạt bụi bé nhỏ.

Lời tâm sự số 488:

Mọi điều ta nói với con, chỉ là để cho con, nâng cao được trí tuệ và đức hạnh của con.

Lời tâm sự số 489:

Bệnh, có bệnh thân, và bệnh tâm.

Bệnh thân: có thân bệnh, do ăn uống ngủ nghỉ, làm việc, tuổi già... mà có. Và có bệnh của nghiệp thân, do sát sinh hại mạng, đánh đập, khổ ải... chúng sinh khác từ quá khứ mà có,...

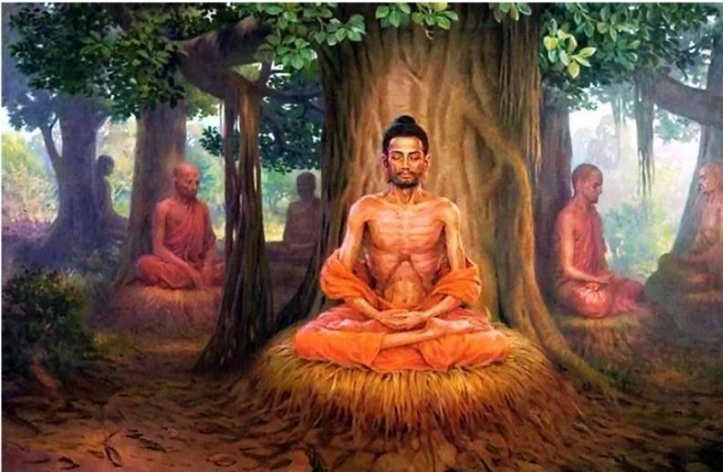
Bệnh tâm: chính là tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., mà con đang chấp giữ,...

Ta luôn muốn con khỏi bệnh, cả bệnh thân, lẫn bệnh tâm của con.

Lời tâm sự số 490:

Để chữa thân bệnh (đau, nhức...), con cần phải tìm đến bác sĩ, cỏ thuốc,... . Nhưng bệnh nghiệp của thân (vi khuẩn, vi rút, nấm, kí sinh trùng...), do kết oan trái với chúng sinh, thì bác sĩ và cỏ thuốc... cũng đành bó tay, con phải xám hối thêm, hành thiện, và hồi hướng công đức cho chúng sinh oan trái đó..., "oán thù... tiêu tan, bệnh tật... cũng tiêu tan".

Lời tâm sự số 491:

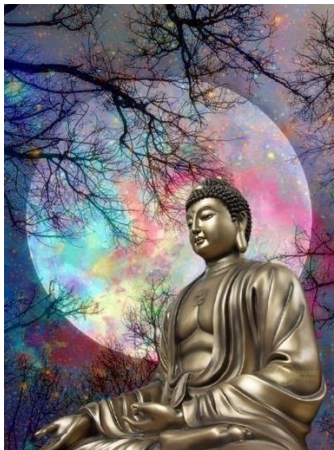
Để chữa tâm bệnh, thì không ai khác, chỉ mình con mới chữa được cho con. Con phải từ bỏ tâm tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., thì con sẽ khỏi bệnh.

Khi khỏi bệnh, thì tâm con sẽ trở nên thanh tịnh... . "Tâm thanh tịnh..., là tâm không có bệnh", đó cũng là tâm của ta.

Lời tâm sự số 492:

Thân tâm của con, và thân tâm của hết thảy chúng sinh vạn vật, là cùng một thể. Chúng có sự tiếp nối và chuyển hóa không ngừng nghỉ cho nhau, ta gọi đó là đại pháp thân, có con, và cũng có ta ở trong đó, xưa nay vốn chẳng tách rời. Con thương thân con, đối xử với thân con... thế nào, thì con phải biết thương, biết đối xử... với thân của chúng sinh vạn vật thể ấy, đó chính là người giác ngộ.

Lời tâm sự số 493

Tôn giáo, đạo lí thánh hiền, kinh sách, chùa chiền, thánh đường... để lại trong nhân gian..., là để cho các con có phương tiện để tự chữa lành bệnh tâm của chính mình. Bệnh tâm hết, khẳng định bệnh thân cũng đi về hướng tốt đẹp, không còn bệnh tật, âu lăm, cũng chỉ là cái xác phàm này, phải tuân theo quy luật sinh tử của nó, nhưng tâm con hết bệnh, thì con đã là bất tử rồi.

Lời tâm sự số 494

Định, có chánh định và tà định.

Tà định (vô thường định), là tứ thiền, bát định..., hay bất kì loại tâm trụ nào..., đó là "ngã trụ" vào một "đối tượng vô thường nào đó",... .

Chánh định (thường định, đại định...) của ta, thì không trụ vào đâu cả, bởi chân tâm vốn thường trụ, đối với vạn duyên, vạn tướng..., thì rõ biết, mà không hề động tâm, lay chuyển,... .

Lời tâm sự số 495

Khi nào con đứng được trên chính đôi chân của con, không cần dựa dẫm vào bất kì ai, thì con là một người **trưởng thành**... .

Khi nào con làm chủ được tâm trí của con, ngay cả Phật, con cũng không dựa dẫm vào Phật, thì con đã là người **giác ngộ**,... .

Lời tâm sự số 496

Đêm khuya rồi, ngủ đi con. Nếu con gặp ác mộng..., thì hãy nhớ đến Như Lai, hãy niệm Như Lai, hãy niệm danh hiệu của các vị Phật, Bồ Tát..., họ liền biết đến con, sẽ đến bên và bảo hộ cho con được an lành..., ngay trong giấc ngủ của con.

Lời tâm sự số 497

Khi con chưa hiểu đạo, con thấy tâm con chẳng có gì sai trái cả. Nhưng khi con hiểu đạo rồi, **thì chao ôi**, vô lượng vô biên tội lỗi, từ những lỗi lầm tử mỉ, vụn vặt..., cho đến những lỗi lầm to lớn, thô kệch..., mà cũng không hề hay biết gì..., bây giờ con mới thông hiểu, **có thấy ghê sợ chính mình?**... .

Lời tâm sự số 498

Lỗi lầm, cũng giống như lỗ thủng trên con thuyền vậy. Thuyền càng đi, nước càng vào, rồi sẽ đến một lúc nào đó ngập thuyền mà chìm xuống nước sâu.

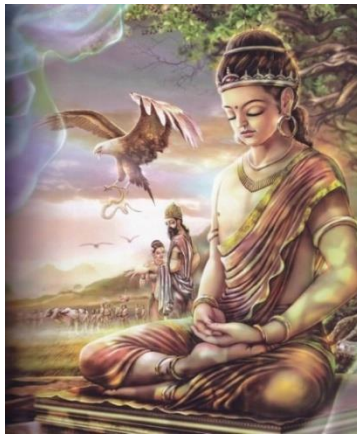
*Sống với lỗi lầm càng lâu, thì phước đức của con càng rò rỉ, rơi cạn, cũng sẽ đến một lúc nào đó, mà phước đức con cạn sạch. **Lộc tận thì nhân vong**, một lỗi lầm dù nhỏ, con cũng chớ nên coi thường, khinh xuất, tích tiểu thành đại, cả một đời người, nhiều kiếp trôi qua, tích tụ lại..., thì lỗi ấy tuy bằng sợi lông..., rồi cũng sẽ to bằng cả hư không,....*

Lời tâm sự số 499

Ta bảo con buông bỏ, là bảo con buông bỏ mọi lỗi lầm của chính con, chứ không phải buông bỏ đi cái tình cảm giữa người với người, hay cái tình đạo giữa người với chúng sinh vạn vật... .

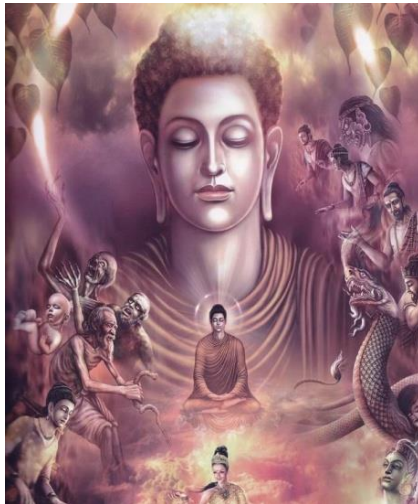
Ta không phải là thứ gì đó vô cảm, không còn tình thương, ta chỉ là người không còn lỗi lầm, và tràn ngập sự yêu thương, vô biên, vô lượng..., tới khắp hư không các pháp giới,...

Lời tâm sự số 500

Tam giới, như nhà lửa thiêu đốt các con. Con phải sớm giác ngộ, để cứu chính mình, để tự mình thành nguồn suối mát mà tưới tắm vào lòng chúng sinh đang khổ nạn.

Cứu người, khẩn thiết như cứu lửa, người thật sự thấu hiểu, sẽ chẳng nề phung phí thời giờ vào những việc vô nghĩa, dù là việc tu, hay việc cứu khổ,... .

Lời tâm sự số 501

Cõi nạ quý, địa ngục,..., là để tiêu nghiệp bất thiện của con. Cõi trời,..., là để tiêu nghiệp thiện của con.

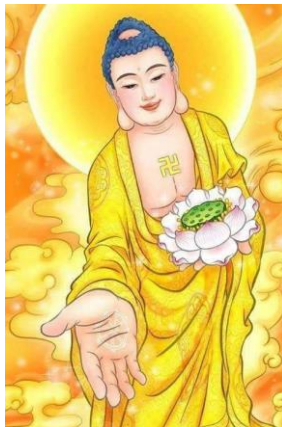
Thiện ác trong thế gian, là của 3 cõi 6 đường, con đừng dính mắc. Thấy ác, mà phản tỉnh và sửa đổi lại, hành thiện, mà chẳng chấp công, bận lòng,..., đó là đường đi của người chân chánh tu hành.

Lời tâm sự số 502

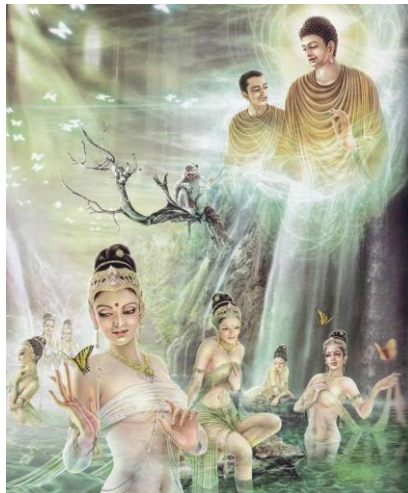
Cứu người,..., không chỉ là cứu **"thân mạng"** người... khỏi đói khát, cùng quẫn,..., đó chỉ là việc làm rất nhỏ, so với việc cứu **"huệ mạng, thiện căn"** của người... ấy.

Ta muốn các con, phải cứu được huệ mạng, thiện căn của thật nhiều chúng sinh..., bởi huệ mạng, thiện căn..., mới là căn bản cho việc tu hành, và sự giác ngộ giải thoát.

Lời tâm sự số 503

Nếu con có **năng lượng tâm linh cao**, con có thể **câu thông** được với thế giới của Chư Phật, Bồ Tát..., của thiên địa quỷ thần,... . Sẽ thông hiểu được những thứ nằm ngoài sự hiểu biết của một người bình thường,... . Từ đó, con có thể dẫn dắt được chúng sinh vạn vật, **đi từ bóng tối của u mê, ra ánh sáng của chân lí chân chánh**.

Lời tâm sự số 504

Nếu năng lượng tâm linh của con thấp, con chỉ có thể câu thông với những người hung ác, hẹp hòi, kém trí tuệ..., thậm chí là yêu ma quỷ quái, súc sinh, địa ngục..., bởi năng lượng của chúng rất thấp.

Năng lượng tâm linh của con càng cao, con sẽ câu thông được với **hàng quân tử, bậc thánh trí...**, cao hơn nữa, thì đến **Phật, Bồ Tát...**, sẽ thường thường xuất hiện trong tâm trí của con, mang lại cho con sự bình an và hạnh phúc to lớn, cùng đức hạnh và trí tuệ siêu việt,... .

Lời tâm sự số 505

Vậy năng lượng tâm linh là gì?

Đó là sự tổng hòa của trí lực, đạo lực, định lực, phước lực, nguyện lực, và công đức... của con. Những thứ đó càng lớn, thì năng lượng tâm linh của con càng cao, càng câu thông được với hết thầy chúng sinh vạn vật... trong khắp hư không các pháp giới.

Năng lượng tâm linh của Phật..., là vô lượng, vô biên, vô số, vô tận,... .

Lời tâm sự số 506

Khi con có được năng lượng tâm linh cao, thì con muốn gặp gỡ ai, gặp gỡ vị Phật, Bồ Tát... nào, thì họ sẽ tìm đến con, bằng nhiều phương cách khác nhau..., đến để tâm sự với con như những người bạn vậy,..., cùng với con giải quyết vướng mắc của con... . Điều đó là hết sức bình thường, tâm tâm tương thông, thì sẽ không còn ngăn ngại về cảnh tượng bên ngoài nữa.

Lời tâm sự số 507

Để nâng cao năng lượng tâm linh, thì con phải nâng cao được đạo lực, trí lực, định lực, phước lực,..., và công đức của chính mình, thông qua việc tinh tấn tu hành,... .

Lời tâm sự số 508

Ta vẫn ở khắp mọi nơi, luôn quan tâm và gia hộ cho những người con của ta, hướng về ta, đi theo bước chân, con đường của ta,... .

Lời tâm sự số 509

Ta đối tốt với con, mà con không biết trân trọng ta, lại còn cười cợt và nhạo báng ta,... . Thì ta lại phải thương con nhiều hơn nữa, càng phải đối tốt với con hơn nữa, bởi vì con cần điều đó nhiều hơn người bình thường đã biết kính trọng ta. Con cần nhiều tình thương hơn, để tự chữa lành được những khổ đau và phiền não trong con.

Lời tâm sự số 510

Khi con tạo ra một giá trị nào đó, con lại không cần sử dụng nó, thì giá trị ấy, sẽ hòa vào năng lượng tâm linh của con, tăng thêm uy đức, sức mạnh, trí tuệ... trong con. Giúp con càng thuận lợi hơn, trên công cuộc trị an xã hội, hay con đường hoằng pháp lợi sanh, nhiếp thọ quần chúng,... .

Lời tâm sự số 511

Mọi Phật đều là Như Lai. Khổng Tử, Lão Tử, Chúa Jesu, Mohammed,..., **đều là những vị Như Lai khác.**

Những người bạn tâm giao này, luôn đứng ở đây, và chờ con về bầu bạn, vĩnh viễn chẳng lìa xa nhau.

Lời tâm sự số 512

Ta thường im lặng trước những lời nhục mạ, hay công kích,... . Bởi vì, ta muốn **giữ cho họ một chút ít tôn nghiêm cuối cùng của họ**, chút ít tôn nghiêm ấy, cũng là chút ít hi vọng... để họ có thể phản tỉnh mà thay đổi tốt hơn,... .

Lời tâm sự số 513

Con đừng lẫn tránh ta, bởi con không thể lẫn tránh khỏi ta, vì ta đã ở khắp mọi nơi, khắp hư không các pháp giới,... .

Nào, hãy đối diện với ta, bằng sự dịu dàng và lòng từ ái của con,... .

Lời tâm sự số 514

Ngay cả ánh mặt trời, cũng không thể so sánh bằng sự ấm áp mà ta dành cho con. Con đi tìm ánh mặt trời, tìm ánh đèn đêm, tìm những vì sao lấp lánh,..., thay vì tìm ta, thay vì tìm chính con à?

Lời tâm sự số 515

Con không cần phải cố gắng để thay đổi bất cứ điều gì ở trong vũ trụ nhân sinh này... . Bởi tất cả đã là viên mãn rồi, con hãy cứ là con, vũ trụ nhân sinh, vẫn cứ là vũ trụ nhân sinh,... .

Lời tâm sự số 516

*Trí tuệ, là chìa khóa của sự giác ngộ.
Từ bi, là mật mã của sự giải thoát.*

Lời tâm sự số 517

Có 4 chiếc đĩa hoàn toàn giống nhau, xếp chồng lên nhau. Nếu con nhìn từ trên cao xuống, con chỉ có thể thấy duy nhất một chiếc, nếu con nhìn ngang, thì con sẽ thấy 4 chiếc xếp chồng lên nhau ấy. Đó cũng như sự giáo dục nhất nguyên văn hóa, hay là đa nguyên văn hóa, nó tùy thuộc vào ánh nhìn và trí tuệ của con.

Như Lai, hay vô lượng Như Lai..., đều không có sự khác biệt gì cả, chỉ có những tư tưởng biến tấu đi của mỗi người các con,..., mà làm chia rẽ quần sanh,... .

Lời tâm sự số 518

Khi mắt con nhìn thấy cảnh vật bên ngoài, thì cảnh vật ấy có phải là con mắt của con không?

Cũng như vậy, mọi cảnh tượng hư huyền hiện ra, nó chẳng phải là chân tâm, tự tánh của con, không cần thiết phải bận lòng, chỉ xem đó như là một cảnh đẹp khi đi du lịch vậy thôi, không có gì quan trọng cả.

Với vạn duyên, vạn pháp..., con hãy "xoay lại chính mình".

Lời tâm sự số 519

Ta thấy các con luận nhiều về tánh nghe, tánh thấy, tánh biết..., và cho đó là Như Lai, là Phật,..., chấp kẹt vào nó,... . Chỉ như thế thôi, thì các con đã xem thường Phật... rồi, Phật... không chỉ có thế, đó cũng là Phật thôi, nhưng đó chỉ như là một chiếc lá trong rừng rậm, chỉ như một giọt nước trong biển cả bao la,..., không thể nào diễn bày được Phật. Phật đã vượt thoát khỏi nó, và đã nằm ngoài sự thấy biết... ấy, nằm ngoài sự tư duy của các con,... .

Lời tâm sự số 520

Ta không cần đến sự màu mè, hay đánh bóng... ta, để được nâng cao giá trị. Giá trị của con, **hoàn toàn không có thay đổi gì**, khi con làm những điều vô nghĩa đó,... .

Sự giản dị, thanh lương, chân thành, trong sáng... mới là thứ tôn nghiêm giá trị thực tại của con, đến thiên địa quỷ thần, Phật, Bồ Tát,..., cũng sẽ thấy rõ con, như con thấy rõ ánh trăng của ngày rằm.

Lời tâm sự số 521

Trong mắt ta, ta chỉ thấy "tất cả toàn là Như Lai", bởi ta là Như Lai,...

Trong mắt con, con thấy là cái này, là cái kia..., thì con chỉ là cái này, chỉ là cái kia... ấy.

Lời tâm sự số 522

Sở dĩ trí tuệ của con, chỉ thêm được một khoảng, thông qua việc học hỏi,..., mà không tiến bộ thêm được nữa, đó là vì con đã sử dụng hết giá trị mà con mà ra, thông qua việc tự mãn, hưởng thụ, và nhận hết phúc báo, lời khen... rồi.

Người có tâm khiêm hạ, sẽ tránh được hết những điều đó, người có tâm khiêm hạ, thì trí tuệ, đức hạnh... không ngừng phát triển. Và con phải có tâm khiêm hạ, khiêm nhường..., thì con mới là con của ta.

Lời tâm sự số 523

Quan niệm về Phật, Bồ Tát, thánh phàm, về vũ trụ nhân sinh..., đó là quan niệm, ý niệm... của con, đó không phải là Ta.

Lời tâm sự số 524

Ta không phải là quan niệm, ta cũng không phải là bất kì tư tưởng, khái niệm... nào cả. Con hãy để cho ta, là chính ta.

Lời tâm sự số 525

Người đã giác ngộ, thì tư duy của họ siêu việt, không hình không dạng, không thể nắm bắt... được họ.

Người đã giải thoát, thì phong thái của họ thanh tao, thoát tục, không thể chi phối, không thể điều khiển được họ,...

Lời tâm sự số 526

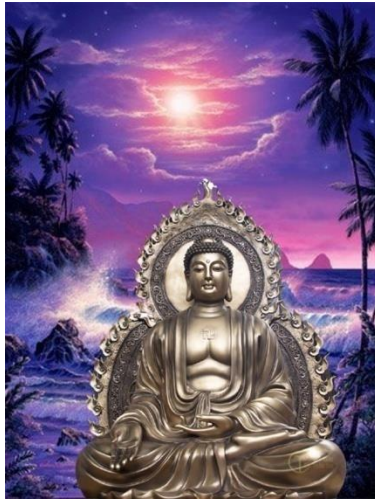
Khi con bắt đầu tu hành, thì phải trải qua 3 đại a tăng thì kiếp... con mới có thể thành Phật... . Nhưng, nếu con không có ý niệm đó, thì ta hiển hiện ở ngay trong tâm con. Ta gần con, còn gần hơn cả một người nào đang đứng sát vào người của con.

Lời tâm sự số 527

Người có tâm tốt, chưa chắc người ấy sẽ hành thiện,..., nhưng nếu người tốt ấy, đã trải qua nhiều giông bão của cuộc đời, đã thấm thấu nhân sinh, đã biết thương người như thương chính mình,..., thì chắc chắn sẽ hành thiện, cứu người, cứu đời,... .

Ta vui thay cho con, cho những bông sen bồ đề đã nở.

Lời tâm sự số 528

Lại khuya rồi, ngủ đi con. Cuộc sống, không phải chỉ là sự vất vả, rộn ràng... của con thôi đâu, mà nó cũng cần đến sự tĩnh lặng, thư thái... của con nữa. Con chạy nhanh quá, sẽ bị chúng ma lôi kéo. Hãy chậm lại, ta mới có thể theo kịp con, mới ở bên cạnh con được,... .

Lời tâm sự số 529

Con hãy đi bất cứ con đường nào mà con muốn, đi bao nhiêu con đường cũng được, cứ đi hết mấy chục năm đời người để tìm kiếm thứ mà con mong muốn đi,..., ta chưa bao giờ, và cũng sẽ không bao giờ chách mắng con đâu. Nhưng hãy nhớ, khi nào con mệt mỏi quá rồi, thì hãy nghĩ đến ta, ta sẽ đến bên, và ngự trị trong tâm trí của con, mang đến cho con sự bình an mà con sẽ phải cần đến.

Lời tâm sự số 530

Con à, có phải con đã quan tâm quá nhiều thứ trong cuộc sống của con rồi không?.

Con hãy tập trung vào những người đáng để con làm bạn, đáng để con học hỏi,..., cùng những mục tiêu tốt đẹp, đối với cuộc sống của con,... . Và hãy dẹp hết những thứ vô nghĩa... đi, những thứ không đáng để con quan tâm và mất thời giờ của con,..., bởi con chỉ sống một lần..., bởi con là người quyết định cuộc đời của con,... .

Lời tâm sự số 531

Nếu được hoán đổi, ta thành con, và con thành ta, thì con có đồng ý không?

Khi con thành ta, con sẽ phải đảm đương trách nhiệm giáo hóa độ sinh..., con có làm được không?

Con à, việc thành Phật, không phải là từ bỏ mọi trách nhiệm và nghĩa vụ... với cuộc sống, mà là đưa tất cả trách nhiệm và nghĩa vụ ấy, tới chỗ viên mãn, tốt đẹp nhất, dù đó là việc trong đời sống, hay là trong đạo pháp.

Ta hay con, đời hay đạo,..., vốn chẳng có ranh giới, vốn chẳng có sự phân biệt,...

Lời tâm sự số 532

Phàm sinh ra đời, ai cũng có giá trị và thế mạnh riêng của mình, và con là người hiểu rõ con nhất.

Con hãy rèn thời giờ, tâm huyết, sức mạnh, và sự tập chung... vào thế mạnh của con, đừng quan tâm đến thị phi... mà làm tâm trí sao nhãng, đánh mất bản lĩnh của mình..., thì con mới làm **tăng giá trị của con** trong cuộc sống, tích lũy cả đời..., có thể con sẽ thành người vĩ đại, vạn người kính ngưỡng, học hỏi,... .

Ngược lại, thì con sẽ chỉ là một người tầm thường, lời nói cũng không có trọng lượng, không ai lắng nghe mình cả..., thì con đã **sống một đời vô nghĩa** mất rồi. Ta không muốn con của ta, lại trở nên yếu đuối đến thế đâu.

Lời tâm sự số 533

Hãy tập chung cao độ, để xây dựng giá trị của con, những ai càng cười chê con, phỉ báng con... bao nhiêu, **thì sau này**, khi con có giá trị riêng của mình, có sự thành công riêng của mình..., thì họ lại càng cảm thấy hối hận, ăn năm... với con bấy nhiêu, từ chỗ đó, họ lại càng kính trọng, nể phục... con bấy nhiêu,... . Các bậc thánh trí..., hết thầy là những người đại hiền, đại nhân... cả.

Lời tâm sự số 534

Con hãy tin lời ta, hãy im lặng và tha thứ cho tất cả những người đối với con không tốt..., hãy chứng minh cho tất cả, bằng cả một kiếp người của con, chứ không cần phải đôi co, tranh cãi... với nhau vài câu nói,... .

Người có thể chuyển phiền não thành bồ đề, nghịch duyên thành thuận duyên, oán thù thành thâm giao,..., đó đích thực, là bản lĩnh mà ta muốn thức tỉnh trong con người của con.

Lời tâm sự số 535

Sở dĩ, tài trí... của con chưa thể phát triển vượt bậc..., đó là bởi vì con còn đố kỵ tài trí... của người hơn con,... .

Tài trí... của ta, là không có giới hạn, nếu con bỏ đi được sự đố kỵ đó, thì tài trí của con, sẽ tới gần tài trí... của ta..., bởi vì ta không có tâm đố kỵ, bởi vì ta vui thay cho tất cả ai hơn ta, trong quá trình ta đi tới ngôi vị chánh đẳng chánh giác,... .

Lời tâm sự số 536

Có những câu hỏi, con cần phải ân cần mà trả lời thật nhiều. Cũng có những câu trả lời, là đáp án của nhiều câu hỏi. Có những điều cần nói, nhưng cũng có những thứ cần im lặng.

Con à, ngôn từ của con, cũng cần được sử dụng một cách uyển chuyển, cẩn mật..., đó cũng là trí tuệ và nghệ thuật sống trong con người của con.

Lời tâm sự số 537

Khi con gặp chuyện buồn khổ, con mới khóc. Còn ta, ta không gặp chuyện gì, ta cũng khóc, chỉ cần ta còn nhìn thấy con, còn ở trong các hình tượng,... .

Lời tâm sự số 538

Những lời ta tâm sự với con, bên ngoài là sự ấm áp, giản đơn..., **nhưng bên trong, ta ẩn chứa thiên cơ.**

Nếu bên ngoài con đón nhận sự ấm áp của ta, bên trong con lãnh hội được thiên cơ ta gửi gắm, thì ta và con, **là tri tâm, là tri kỉ.**

Lời tâm sự số 539

Nếu con để ta ngự trị trong tâm trí của con. Thì tư duy của con, sẽ là chánh kiến, việc làm của con, sẽ là chánh hạnh,... .

Lời tâm sự số 540

Tre già thì măng mọc, giáo pháp thì truyền thừa,... . Măng chẳng mọc, thì sự sống chấm dứt..., chánh pháp đui chột rồi..., thì chúng sinh mê muội... .

Ta không muốn điều đó xảy ra, ta không muốn các con của ta, **lại trở nên khờ dại, bất định...** mà đi trong luôn hồi lục đạo, đầy rẫy khổ đau,... .

Lời tâm sự số 541

Các con phải trở thành những **cây măng non**, tràn đầy năng lượng,... .

Các con phải trở thành **bậc thánh trí**... để tiếp nối huệ mạng của Như Lai,... .

Lời tâm sự số 542

Giác ngộ là gì? Con không cần phải hiểu nó quá cao siêu... . Giác ngộ, đơn giản là "thấy được lỗi của chính mình", từ đó, buông bỏ và sửa đổi lại cho lương thiện, trong sáng..., đó gọi là tu hành.

Phật, không còn lỗi lầm,... . Phật, tuyệt đối trong sạch,... .

Lời tâm sự số 543

Tất cả đạo lí thế gian hay xuất thế gian..., thì cũng vẫn nằm trong 2 chữ "sinh diệt"... .

Tất cả các pháp, các hình tướng..., thì cũng chẳng ra khỏi 2 chữ "có không"... .

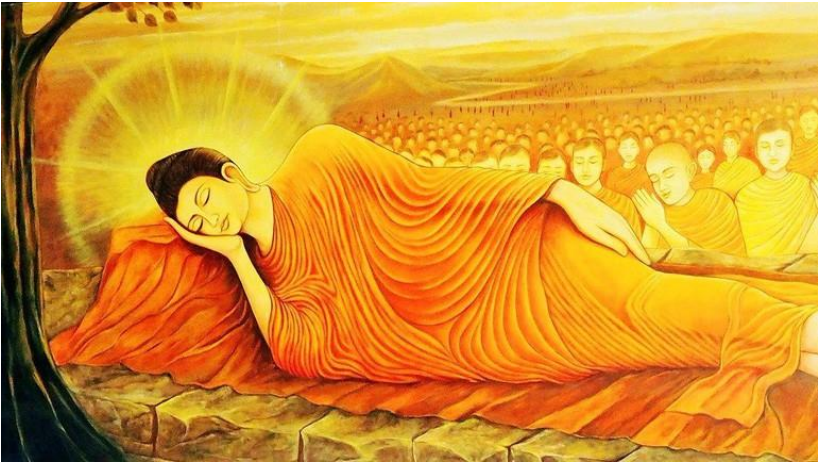
Mọi chuyện trong đời của con..., cũng chẳng nằm ngoài 2 chữ "khổ vui",... .

Con à ! Ta không sở hữu, Ta không truy cầu, Ta không dính mắc,... .

Lời tâm sự số 544

Đức Phật Thích Ca của các con, có nói rằng: **"Phật Tánh cũng vô thường"**... . Con chấp vào Phật Tánh là thật có, so với việc con chấp vào bãi phân là thật có..., thì cũng không có gì khác nhau, cũng như nhau cả. **Ta không thấy, Ta không nghe, Ta không nói, Ta cũng không biết... gì cả.**

Lời tâm sự số 545

Con thấy cái sai mà tranh đúng, hay con thấy cái đúng mà tranh hơn,..., thì con vẫn chưa phải người chân chánh tu hành. **Người chân tu, thì lẽ tất nhiên sẽ không tranh.** Không tranh, mới có thể giữ gìn nội tâm được bình hòa và sáng suốt, không tranh, mọi thế sự trên đời, con mới có thể không dính mắc vào nó được.

Lời tâm sự số 546

Tu hành, không phải là tụng kinh gõ mõ, khua chiêng múa kẻo,... . Tu hành, cũng không phải là cúng bái, cầu khẩn,..., thậm chí cúng dường, cung kính... đến ta,... . Đó chỉ là hình thức bên ngoài, làm cho vui mắt người hậu học,... .

Nếu trong tâm của con, **còn 1 lỗi lầm, thói xấu... không sửa**, thì con có làm những việc vô nghĩa, bên ngoài... kia tới vô lượng kiếp..., thì đạo lực... của con cũng vẫn không tăng trưởng được.

Tu là buông bỏ lỗi lầm, thói xấu..., không phải là vẽ chuyện ra để làm. Cho nên, **ta muốn con chú trọng vào thực chất bên trong con người con**, đừng lãng phí quá nhiều thời gian, chỉ để làm những việc mà ta, hay những vị Phật, Bồ Tát, Thánh hiền... chưa từng chỉ dạy cho các con.

Lời tâm sự số 547

Ta muốn đưa con về lại tâm trí **"thanh tịnh tuyệt đối"** của chính con... .

Ta dùng mọi pháp hữu vi phương tiện..., để giúp con xả bỏ được pháp hữu vi... trong con, xả bỏ mọi phiền não, cũng như sự khởi tâm động niệm nơi con,... .

Ngay cả đối với ta, con cũng đừng có sanh khởi, chấp giữ ý niệm gì về ta... . Ta là ta, con hãy là chính con.

Lời tâm sự số 548

Chấp giữ ý niệm về vạn pháp..., là bản ngã thô thiển của con,.. . Nhưng, chấp giữ ý niệm về ta..., cũng lại là bản ngã vi tế của con... .

Con ơi, đừng chấp giữ, đừng sanh khởi..., hãy để tâm "thanh tịnh tuyệt đối", ta và con mới không còn ngăn ngại với nhau,... .

Lời tâm sự số 549

Con hãy cứ chửi mắng... ta, nếu con muốn, nếu nó làm cho con được hạnh phúc,... . Nhưng ta có điều kiện, khi con chửi mắng... ta xong, thì hãy đưa phiền não và sự giận dữ... ấy của con cho ta.

Con à, ta vẫn luôn rành ân đức cho con, ngay cả khi ta không được con đối tốt,... . Bởi ta chỉ muốn con luôn được bình an, yên vui... và hạnh phúc.

Lời tâm sự số 550

Con cúng dường Phật một nén hương, một nhành hoa..., thế nhưng, con lại muốn Phật cho con cả một tòa nhà lộng lẫy, quanh năm chẳng đói khát, vạn sự đều như tham ý của con,... .

Con à, Phật có thể dành cho con vô lượng ân đức.... để trí tuệ và đức hạnh... của con lớn mạnh,..., nhưng Phật sẽ không cần con phải đáp trả gì cả, dù bé bằng sợi lông..., Phật cũng không có ý muốn nhận lại của con đâu.

Lời tâm sự số 551

Dù là kẻ **ngốc nghếch, ngu si...** đến đâu, cũng vẫn biết được, trước mặt là núi lớn, khi họ tới gần nó.

Con chỉ cần làm ngọn núi lớn, làm người **Quân Tử...**, thì **sợ gì không ai thấy được con? Tôn kính con?...** . Chỉ e là, con **chẳng phải Quân Tử, cũng chẳng phải núi lớn,...** .

Thực sự là **bậc Quân Tử, Thánh Trí...**, thì cũng **chẳng cần ai phải thấy mình, tôn kính mình...** làm gì cả, đó cũng chỉ là **hữu danh vô thực, người còn ảo mộng mới còn cần đến.**

Lời tâm sự số 552

*Ta có thể lắng nghe mọi tâm tư của con. Nhưng ta chỉ hài lòng, khi con **chỉ nhìn vào chính con, để tâm sự với ta.** Ta không muốn con nhìn ra người khác..., mà đánh giá họ.*

Ta chưa từng đánh giá ai cả, Ta chỉ có tình thương mà thôi.

Lời tâm sự số 553

Trước kia, tâm của con cũng là thanh tịnh, nhưng chỉ là sự thanh tịnh của tự tánh, chưa có kim thân Phật. Chỉ vì một niệm bất giác... mà sanh vào lục đạo luân hồi..., bây giờ chỉ cần con giác lại, thanh tịnh lại,..., và **"xây dựng công đức thành Phật"**, thì con sẽ có một kim thân Phật của riêng con, khi đó, **vĩnh viễn không còn ô nhiễm trở lại nữa.**

Lời tâm sự số 554

Nếu ngay lúc này, con không khởi tâm động niệm, thì ta cũng không còn gì để chỉ dạy cho con nữa cả. Bởi tất cả giáo pháp của ta, chỉ để giúp cho con, có được điều đó mà thôi. Ta chỉ là người..., không còn khởi tâm động niệm.

Lời tâm sự số 555

Nếu con trụ vào đâu, thì chính chỗ trụ đó, là thứ dính mắc. Bản tánh của Như Lai vốn thường trụ, không cần phải trụ vào đâu nữa cả.

Chân tâm của con, cũng vốn thường sáng tỏ, cũng vốn chẳng dính mắc vào các pháp.

Lời tâm sự số 556

Từ quá khứ đến vị lai, ta chưa từng nói một lời nào cả, chưa từng thuyết một câu, một pháp... nào cả.

Cũng như thế, ta cũng chưa từng thấy, chưa từng nghe, chưa từng biết... đến điều gì cả.

Lời tâm sự số 557

Nguồn gốc của mê tín, dị đoan... chính là tôn giáo,... . Nguồn gốc của chiến tranh, động loạn... chính là triết học, hệ tư tưởng, nhận thức... nào đó.

Con à, **giáo pháp của ta không phải là tôn giáo, cũng không phải là triết học, hệ tư tưởng, nhận thức nào đó. Giáo pháp của ta, là trí tuệ, là sự thật về vũ trụ nhân sinh..., là thứ có thể làm cho các con hòa thuận, thế giới thái bình,...** .

Lời tâm sự số 558

Đạo lí, chân lí..., cũng chính là các pháp, các pháp thì có sinh có diệt, do vậy, đạo lí, chân lí..., cũng sinh diệt theo các pháp. **Có pháp thì có lí, không pháp thì không lí..., pháp sinh thì lí sinh, pháp diệt thì lí diệt,...** . Chánh pháp của ta, cũng chỉ là thuận theo tâm tình của các con mà nói, mà chỉ đường cho các con tỏ ngộ chân tâm, tự tánh..., vốn bất sanh bất diệt, vốn vô lí, vô pháp,.... .

Lời tâm sự số 559

Ta luôn nhìn con, với sự yêu thương chân thành của ta. Nếu con nhìn ta, cũng vẫn là sự yêu thương chân thành đó nơi con, thì tất cả đạo lí trên thế gian này, không cần dùng đến nữa, có thể ném nó đi cũng được.

Lời tâm sự số 560

Đệ tử của Mohammed có thể xưng danh ngài, đệ tử của Chúa Jesu cũng có thể xưng danh ngài,..., và ta cũng không ngoại lệ, chỉ cần trong lời của con nói ra với đại chúng xã hội, thực sự có chất chứa sự từ bi của con ở trong đó,..., thì hãy cứ xưng danh của ta. Ta là sự từ bi, ngoài từ bi, thì không phải ta.

Lời tâm sự số 561

Khi con đang lắng nghe, hay tiếp đọc một câu nói nào đó, con cảm nhận được trong đó có trí tuệ, lòng yêu thương, và một cảm giác bình an dâng trào..., thì con hãy biết rằng, ta đang ở trong đó đấy, ta rất gần với con, ta muốn ngày nào cũng được xuất hiện trong tâm trí của con, bởi vì con luôn trong tâm trí của ta.

Lời tâm sự số 562

Một tâm hồn không thể cứu rỗi được nữa, là khi họ không còn được nhắc đến bất kì một vị Phật, Bồ Tát... nào.

Nếu con còn được ai đó nhắc đến một vị Phật, Bồ Tát... nào đó, thì con vẫn hoàn toàn còn cơ hội được cứu rỗi.

Hãy tin vào ta, hãy tin vào chính con. Hãy bản lĩnh đứng lên, để thắng mọi loại tà ma, lỗi lầm, và thói xấu..., hãy lại gần bên ta, với bản tâm trong sạch của con.

Lời tâm sự số 563

Khi ta chưa thành Phật, ta từ bỏ hoàng cung, lầu đài... xa hoa, để bước đi tìm thầy, tìm chân lí, tìm những nơi thanh vắng để tu tập,... một cách khiêm hạ và lặng lẽ,... .

*Khi ta thành Phật, ta cũng chỉ muốn tránh những nơi ồn ào, thác loạn, tràn ngập chết chóc và khổ đau... . Nhưng nếu con còn ở trong những nơi như thế, và còn nghĩ đến ta, **thì vì nhân duyên đó**, ta và Chư Phật, Chư Bồ Tát, Thiện Thần,..., sẽ đến và xuất hiện trong tâm trí của con bằng nhiều phương cách, để chỉ lối dẫn đường cho con trong thẳm lặng, trong chốn vô minh mà được tỏ sáng. Ta và họ chưa từng bỏ rơi con, ta và họ sẵn sàng dẫn thân vào chốn hiểm nguy, khổ đau, thậm chí là chốn địa ngục như ngài Địa Tạng Bồ Tát... vậy, để cứu con, cứu chúng sinh,... .*

Lời tâm sự số 564

Khi ta chưa thành Phật..., ta biết rõ, ta chưa phải Phật,... .

Khi ta thành Phật..., ta cũng biết rõ, ta đã là Phật,... .

Lời tâm sự số 565

Đứng trước những lời lẽ sân giận... của con, ta chỉ còn biết im lặng và cảm thương sâu sắc,... . Ta đủ trí tuệ, và sự hùng biện... để thắng con, nhưng ta chưa bao giờ làm thế với ai cả, bởi vì ta hiểu rõ rằng, **thắng thua, phải trái, đúng sai..., không đem đến sự hòa thuận,...** cái ta cần đối với con, với mười phương pháp giới..., chỉ đơn giản là **tình thương, là sự hòa thuận, là thái bình, là cõi cực lạc an vui,...** .

Lời tâm sự số 566

Ta muốn trả lời mọi thắc mắc của con, cho dù lúc đó con thành kính ta, hay là con sân si... với ta. Nhưng vì con, ta sẽ chỉ trả lời **khi con biết thành kính, và khiêm hạ...** .

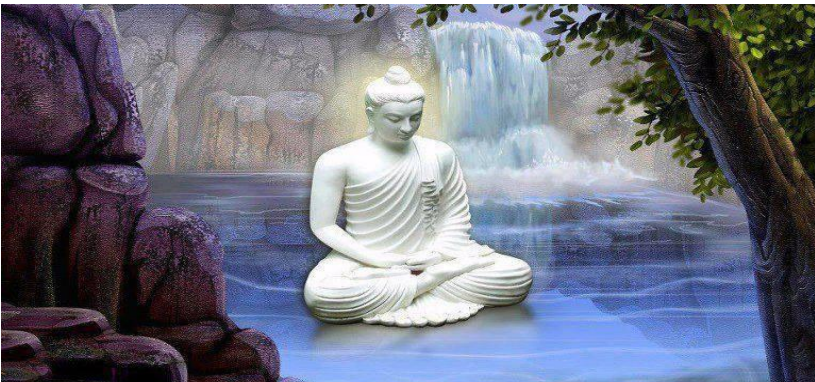
Thực cầu học, mới là người thực cầu tu, người không thực cầu học, cầu tu,..., **khẳng định chất chứa sự sân si... trong lời nói, bị bản ngã ngăn che...**, nên, cho dù ta nói nhiều hơn với họ..., thì cũng là vô nghĩa... . Ta **không nói lời vô nghĩa, vô duyên, vô cầu, vô ích...** .

Lời tâm sự số 567

Hết thảy 10 phương pháp giới, đều là "tâm tưởng, thức biến", ngay cả các cõi nước cực lạc... cũng là tâm tưởng thức biến,...

Thế nhưng, ở các cõi nước cực lạc... khởi tâm đều là **chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi...** . Còn ở 10 phương pháp giới, nhất là ở trong lục đạo..., thì tâm tưởng của các con là **tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến, thọ, tưởng, hành, thức, tà, sắc, danh, thực, thù,...** .

Lời tâm sự số 568

Từ Bi và Trí Huệ là một, để đạt được cả sự và lí thì rất là khó, **khí vừa đạt được, thì con liền là Phật... rồi.**

Trong tâm con, còn nhiều vọng tưởng, phân biệt, và chấp trước lắm,... . Nếu buộc ta phải nói với con về một trong hai thôi, **thì ta sẽ chọn nói về từ bi.** Bởi thế giới của con, có thể không cần nhiều đến trí huệ của ta, nhưng nhất định, **phải có thật nhiều sự từ bi của ta.**

Lời tâm sự số 569

Khi ngôi nhà mất đi cột trụ chính, thì nó không còn khỏe nữa, mất khả năng chống đỡ lớn, thì căn nhà có thể bị sụp đổ bất cứ khi nào.

Năng lượng tâm linh của con cũng vậy, một khi nó bị hao hụt đột ngột, **do tội lỗi và nghiệp con tạo ra...**, thì có khi mất cả mạng sống.

Đối với một gia đình, một đoàn thể, một dân tộc, một đất nước, hay cả nhân loại..., cho đến cả thiên hà, cả một vũ trụ..., nó cũng có "**năng lượng tâm linh chung**". Một khi hao hụt, cạn kiệt... thì không thứ gì còn tồn tại cả.

Con là một cá thể đơn độc, nhưng con cũng là một phần của sự đơn độc lớn hơn,... . **Ý thức được vạn pháp đại đồng**, thì con sẽ có được **một trí tuệ lớn và tổng thể**, để giữ gìn được năng lượng của chính mình, và năng lượng chung của mọi người, của vạn vật,... .

Lời tâm sự số 570

Phật và Ma, được xem là bình đẳng. Nhưng phải hiểu bình đẳng ở chỗ nào? Là bản tánh, chơn như ở bên trong, là bình đẳng như nhau. Cái khác biệt là tập tính (tức tập khí, hay thói quen, kiết sử,...), Phật thì không có, ma thì có.

Ma..., chỉ là danh từ để biểu đạt các loại tập tính..., nếu buông xả được nó đến mức trong sạch tuyệt đối, thì tập tính, phiền não... không còn, khi đó Ma và Phật đều là một thể chơn như, vốn ngay từ đầu đã không có sự dính mắc, dính mắc, là do tâm còn chấp, còn phân biệt... mà ra.

Lời tâm sự số 571

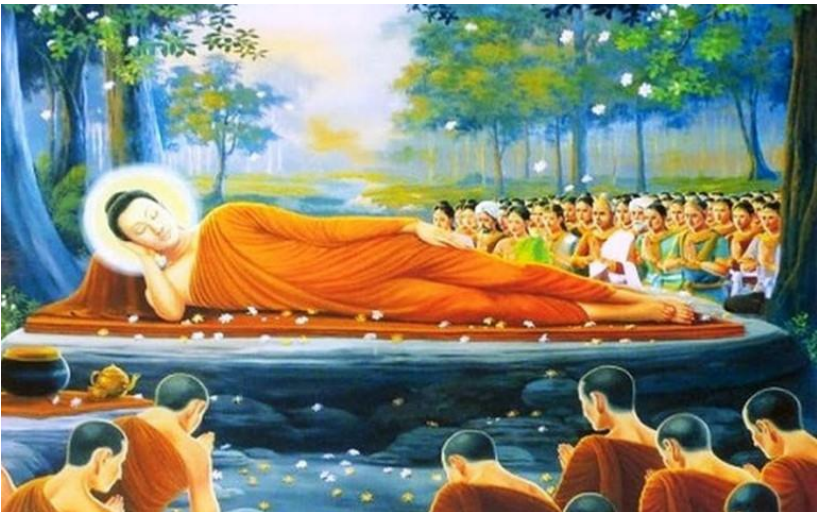
Những người có đức lớn, có sức ảnh hưởng tốt đẹp lớn... ở trong gia đình, tập thể, đất nước..., cho tới toàn thể nhân loại,... . Họ chính là cái cột nhà, cái cột chống trời,... . Khi họ ra đi, thì năng lượng chung bị hao hụt, từ đó, trí lực, đạo lực, phước lực... chung của chúng sinh suy giảm nghiêm trọng, họa hoạn, nghiệp trướng, thiên tai, chiến tranh..., có thể từ đó mà ùa về, giống như căn nhà sắp đổ vậy.

Cho nên, mỗi người các con, phải nhanh chóng trở thành những bậc đại nhân, đại giác, đại trí, đại lượng..., để làm chỗ dựa cho chúng sinh nương tựa, học hỏi, trưởng thành, và trở về, để nhân gian mãi được bình yên, và trường tồn,... .

Lời tâm sự số 572

Một Đức Phật ra đời, nhân gian tràn ngập sinh khí, và năng lượng an lành,... .
Một Đức Phật nhập diệt, nhân gian bỗng trở nên u tối, lạnh lẽo..., chúng sinh bất định và lạc lối,... .

Mỗi người các con, đều là một vị Phật, hãy thức tỉnh ông Phật nơi chính con, để nhân gian thêm phần thái bình và an vui,... .

Lời tâm sự số 573

Nếu con còn đi tranh luận đúng sai..., thì khẳng định, con chưa phải là người giác ngộ. Người giác ngộ, thì không còn tranh luận đúng sai, bởi họ đã không còn chấp vào các pháp, không còn sở tri trưởng,... . Hơn nữa, sự tranh hơn..., đã là không từ bi đối với người khác.

Lời tâm sự số 574

Thừa nhận lỗi lầm và khuyết điểm của mình,..., thì có gì mà phải xấu hổ chứ? Còn xấu hổ, cự nự, phản kháng... thì còn bản ngã, mãi chỉ là phàm phu, không thể tiến bộ được,... .

Ta nói với con, người biết thừa nhận giới hạn của bản thân, không ảo tưởng về chính mình..., đó mới đích thực là đấng Trượng Phu, bậc Quân Tử,... .

Lời tâm sự số 575

Con à, sự tồn tại của con trên thế gian này, là một điều kì diệu.

Lời tâm sự số 576

*Con, có thể nở một nụ cười với ta...
được không?.*

Lời tâm sự số 577

Mỗi người các con, **hãy là một sứ giả của hòa bình**. Thế giới của các con, không cần thêm người xây dựng xã hội hiện đại nhiều đâu..., mà cần thật nhiều sứ giả của hòa bình, thì mới đi đến được chỗ tốt đẹp, bằng không, chỉ là chốn địa ngục, **giam hãm những tâm hồn tội lỗi...**, làm sao mà ta cứu rỗi, chỉ bằng tình thương của ta.

Tất cả, phụ thuộc vào mỗi người các con mà thôi. **Hãy mạnh mẽ lên nhé, hãy cùng ta, trồng thật nhiều nhân của sự từ bi, vào thật nhiều mảnh đất tâm của chúng sinh**. Trồng nhân Như Lai, thì quả Như Lai, con sẽ có vô lượng công đức lành.

Lời tâm sự số 578

*Giáo dục đạo đức thánh hiền là gì?
Đơn giản chỉ là, khơi dậy lòng từ bi trong
mỗi người các con.*

Lời tâm sự số 579

Tâm ta tuy rộng khắp, nhưng vẫn không thể nào kết duyên lành với tất cả chúng sinh. Người vô duyên, ta không thể nói pháp gì với họ được. Nếu ta không thể tìm ra con, thì con hãy tìm ra ta nhé.

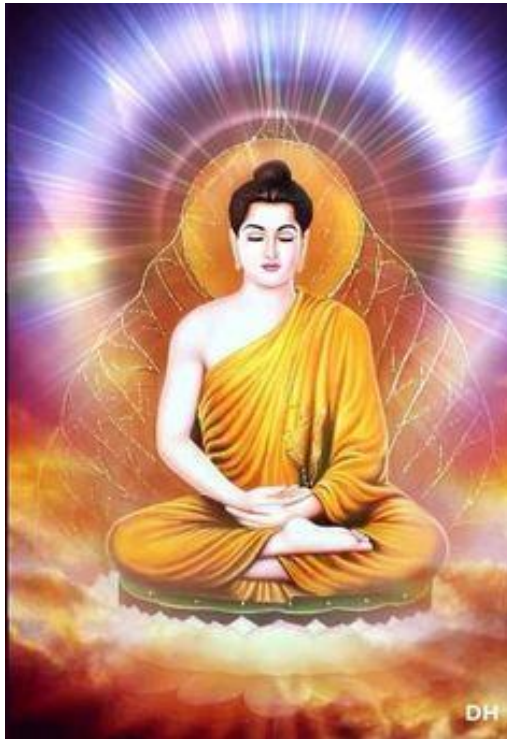
Lời tâm sự số 580

Ta (chân tâm, tự tánh...) giống như một kho báu, được cất giữ cẩn thận trong ngôi nhà nội tâm của con, **con đi tìm thứ vô thường ở bên ngoài, mà lãng quên mất ta.**

Lời tâm sự số 581

Ta, luôn ngồi ở trong căn nhà nội tâm của con. Con có thể đi bất cứ đâu mà con muốn, đi bao lâu cũng được. **Nhưng, hãy quay về nhà con nhé.**

Lời tâm sự số 582

Giết chết một sinh mạng, không phải chỉ khi cầm dao cầm kiếm... mà đâm chết người ta. Khởi một tâm xấu đến họ, dùng lời nói mà chèn ép, chế nhạo... họ, tạo hoàn cảnh dồn họ tới bước đường cùng..., đều là những hành vi sát sinh, "tay chưa mang kiếm, nhưng tâm địa đã chứa đầy gươm đao,...".

Ta khuyên con buông bỏ đồ đao, không phải chỉ là đồ đao trong tay con, mà là ngàn vạn mũi tên sẵn sàng bắn ra ở trong tâm của con, con "đừng sát sinh, từ trong tâm ý".

Lời tâm sự số 583

Tu hiểu đơn giản chỉ là sửa (chuyển đổi, cải hóa...), vậy sửa cái gì?

Sửa ác thành thiện,...

Sửa tà thành chánh,...

Sửa chấp trước thành thanh tịnh,...

Sửa phân biệt thành bình đẳng,...

Sửa khởi tâm động niệm, thành chánh giác từ bi,...

Hết thầy chuyển đổi lại, thì con từ chỗ phàm phu..., mà trở thành Phật, Bồ Tát,...

Lời tâm sự số 584

Ở bình diện tương đối, nhị biên..., sự tu hành đơn giản là sự sửa đổi, từ ác thành thiện, từ tà thành chánh,..., đó là bước đầu, và cũng là bước không thể thiếu, trước khi thành Phật thì phải thành Hiền Thánh, nếu con không làm, thì là không cần sửa, không sửa thì chẳng lẽ tội lỗi, sai lầm, thói xấu, tham sân si mạn nghi ác kiến... trong lòng con để y đó à?

Ở bình diện tuyệt đối, tức nói đến sự giác ngộ giải thoát, thì tu lại không phải sửa, cũng không phải không sửa, mà là "thấy biết sự thật", biết rõ, phân định rõ thiện ác chánh tà... kia, mà trong lòng lại chẳng hề dính mắc, biết rõ vốn đã chẳng dính mắc.

Lời tâm sự số 585

Khi con thấy bông hoa, thì bông hoa có phải là con không?

Cũng như vậy, khi con thấy thiện ác, chánh tà..., thì thiện ác, chánh tà... có phải là con không?. Khi con biết rõ bông hoa, hay thiện ác chánh tà... kia, vốn cũng chẳng phải là con, thì con mới có thể hưởng được một chút ít hương vị của sự giác ngộ giải thoát ở ta.

Lời tâm sự số 586

Người có thực lực cao hơn con, họ thừa biết con như nào, con không cần bao biện, giải thích... gì với họ cả. Hãy chấp nhận giới hạn của bản thân, khiêm hạ để học hỏi, đột phá chính mình. Khi nào thực lực của con bằng họ, họ sẽ nhận ra con. Khi nào thực lực của con mạnh hơn họ, họ sẽ không còn nhìn thấy cả cái bóng của con, dấu chân con để lại... nữa.

Ta, đương nhiên là hiểu rõ mỗi người... các con ở đâu, nhưng ta vẫn giữ gìn sự khiêm hạ, vì vậy, cho dù con ở vị trí nào, tài trí ra sao, thì hãy luôn phải giữ gìn sự khiêm hạ, đừng tự cao tự đại, người như thế, chưa phải là con của ta.

Lời tâm sự số 587

Đừng làm ra những việc mà lương tâm con phải ray rứt,..., hãy cố gắng chữa lành những vết thương còn lại. Chính con tạo ra những vết thương, thì chính con mới có thể chữa lành.

Lời tâm sự số 588

*Cây không biết thu, sao lá lại rụng?
Người không lương tri, sao buồn lại
khóc?*

*Vạn vật đồng tánh, vốn thường biết
nhau.*

Ân tình sâu đậm, thành Phật còn nhớ!

Lời tâm sự số 589

"Sức giác" mạnh, thì "vọng thức" tan, chứ không có con ma nào hết. Tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., cùng tội lỗi và thói hư, con hãy hỏi chính mình, "đã buông chưa?".

Lời tâm sự số 590

"Giác", là "sự tỉnh thức", là tỉnh thức trước vạn sự, vạn vật, vạn duyên, vạn tướng... ở bên ngoài, mà không bị dính mắc vào nó.

"Sức Giác", "sự tỉnh thức"... càng lớn, thì công phu tu hành... càng phải tinh tấn để đạt được. Tiểu giác thì tiểu ngộ, đại giác thì đại ngộ. Phật, cũng dịch ra là Giác, Phật chính là Đại Giác (hay Viên Giác, Toàn Giác...).

Lời tâm sự số 591

"**Sức giác**" của con không đủ mạnh, thì con sẽ không làm chủ được tâm, bị phiền não dấy động, con cứ tinh tấn trong pháp môn hành trì, "**sức giác, sức định... lớn mạnh lên**", thì tự khắc làm chủ được tâm. Lục Tổ Huệ Năng có nói: "**Chỉ sợ giác chậm, chứ không sợ vọng khởi**".

Lời tâm sự số 592

Phật, Bồ Tát... ở trong 10 phương thế giới..., cũng có phân biệt, có chấp trước...
. Thế nhưng, là vì căn cơ chúng sinh sai biệt mà phân biệt, mà chấp trước... theo tâm chúng sinh, để dẫn dắt chúng sinh, dẫn dắt đến đâu?, đến chỗ không còn sự phân biệt, không còn chấp trước ấy nữa. Con nói xem, Phật, Bồ Tát... thương chúng sinh đến nhường nào?.

Lời tâm sự số 593

*Phân biệt, mà không phải ý,
Chấp trước, mà không phải niệm,
Khởi tâm, mà không phải động,...*

*Nếu con có được bản lĩnh đó, thì con
đã đầy đủ năng lực để giáo hóa độ sinh
được rồi.*

Lời tâm sự số 594

Sự phân biệt, chấp trước... của Phật, Bồ tát..., là để phân định rạch ròi chánh tà, thiện ác, đúng sai... nơi các pháp cho con hiểu, từ đó mà con biết đường để trưởng dưỡng thân tâm,... . Trong lòng họ, thì tuyệt đối thanh tịnh, không bị chính những phân định của các ngài làm ảnh hưởng,... .

Còn sự phân biệt, chấp trước... của con, thì bị dính mắc,..., cho nó là ta, của ta,..., rồi đi phân bua, tranh hơn với kẻ khác,... . Đó là sự khác biệt giữa Phật và chúng sinh còn mê chấp,... . Không dính mắc thì giải thoát, dính mắc thì luân hồi lục đạo vẫn còn theo con, như hình với bóng vậy.

Lời tâm sự số 595

Khí phách, khí khái... trong mỗi người các con, sẽ góp phần tạo nên một "phong khí" tốt cho xã hội. Hãy làm một bậc Thánh Trí..., rồi rào năng lượng của sự từ bi và trí tuệ... con nhé.

Lời tâm sự số 596

Từ, bi, hỷ, xả (A la hán...) là 4 đức của chân tâm, tự tánh nơi con. Nhưng nếu con muốn thành Phật, thì phải "phát Bồ Đề Tâm, hành Bồ Tát Đạo, giáo hóa quần sanh...", để tiến đến cái "đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả" (tức là thành Phật).

Lời tâm sự số 597

Nếu con hành đạo, bằng bất kì một tâm mong cầu nào của con, thì việc hành đạo ấy, sẽ là rất hạn hẹp, không có được sự ảnh hưởng tốt đẹp nào cả,... .

Tâm hành đạo của Phật, Bồ Tát... là "tâm vô úy"... , tức không có một niệm tâm cho bản thân, việc hành đạo như vậy, mới có thể lan tỏa rộng khắp, ảnh hưởng khôn cùng... . Con hãy bỏ đi tư tâm, học tập Phật, Bồ Tát... nhé.

Lời tâm sự số 598

Việc học đạo con còn chưa xong, tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến..., con còn chưa đoạn được, thì làm sao con bàn đến việc hành đạo?

Tự độ mới độ tha được, tự giác mới giác tha được..., hết thấy cổ thánh tiên hiền xưa nay, được thành tựu trong việc giáo hóa độ sinh, thì không có một ai là chưa tự độ, chưa tự giác được cả.

Ta muốn con hãy ý thức cho nghiêm túc việc này, để thành tựu con trước, rồi thành tựu chúng sinh vạn vật sau. Con chưa thành tựu, thì chắc chắn không có ai dưới sự ảnh hưởng của con sẽ thành tựu được cả, lại còn tạo thêm nghiệp chông chéo lên nhau nữa, đưa nhau đi xa hơn trong lục đạo luân hồi.

Lời tâm sự số 599

Tà sư thuyết pháp, nhiều như cát sông hằng. Nhưng chánh sư thuyết pháp, cũng nhiều vô số kể.

Tà hay chánh, thì con hãy tự mình xem xét, trong lời nói đó "có chất chứa lòng từ bi hay không?", hay là "tự tư tự lợi, tham sân si mạn, ngũ dục lục trần?...".

Nếu tâm con chưa chánh (còn tham, sân, si, mạn, nghi, ác kiến...) thì mọi lời nói chánh, qua tai con, cũng biến thành tà. Nếu tâm con chánh (chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi,...), thì mọi lời nói tà, qua tai con, cũng biến thành chánh. Chánh hay tà, hoàn toàn là ở nơi tâm của con, chứ không thể đổ lỗi cho Phật, hay là cho Ma được.

Lời tâm sự số 600

Bậc chí nhân, đại thiện... là ai? Đó là người... có thể truyền tải được thông điệp của Phật, Bồ Tát... đến với con, giúp cho con minh bạch được các pháp, và hoàn thiện Bồ Đề Tâm của chính con.

...Hết...

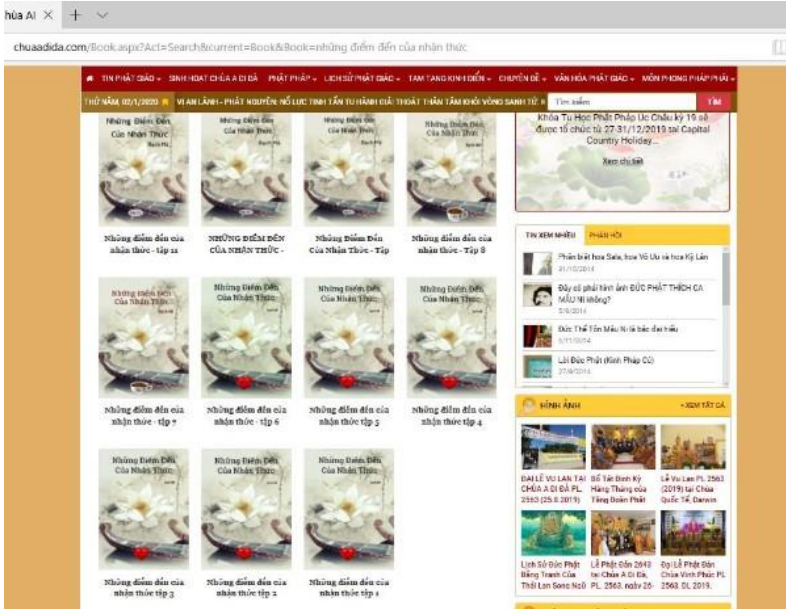
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”. Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đây đủ nhất là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

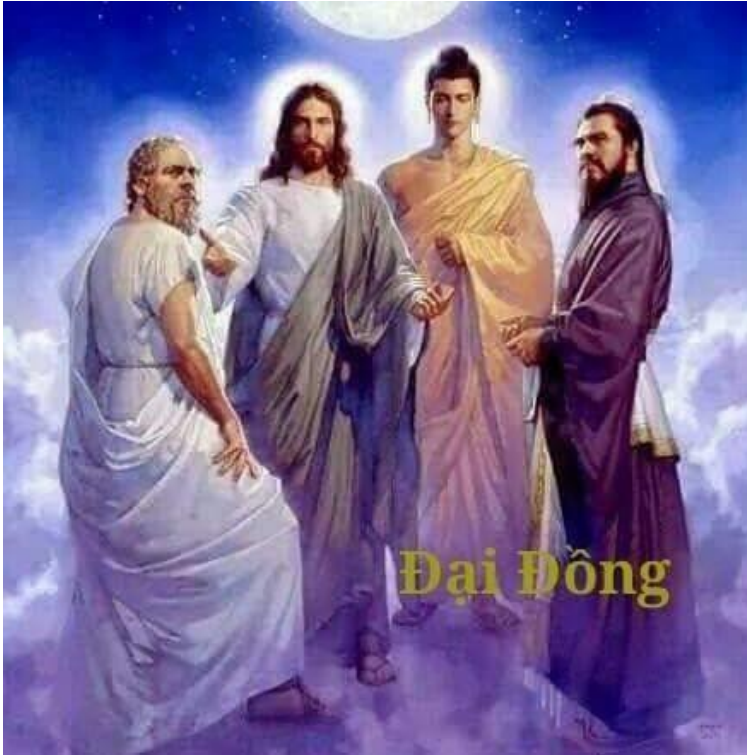

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách giá rẻ mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, và “Trực Truyền Tâm Pháp(2 tập)” này.

*Trang TikTok: bachma_phatgiaovietnam !
Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!*

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

Ngày hoàn thành: 17/8/2022_ Thành Phố Đà Nẵng